

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2019.10.24.
COM(2019) 483 final

2019/0235 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

**bizonyos halállományok és halállománycsoportok tekintetében az uniós vizeken,
valamint az uniós halászhajók tekintetében egyes nem uniós vizeken alkalmazandó
halászati lehetőségeknek a 2020. évre történő meghatározásáról**

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A halászati lehetőségekre vonatkozó valamennyi rendeletnek olyan szintekre kell korlátoznia az állományok halászatát, amelyek összhangban vannak a közös halászati politika (KHP) általános célkitűzéseivel. E tekintetben a közös halászati politikáról szóló 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: alaprendelet) a fogási és halászati erő kifejtési korlátozások vonatkozásában meghatározza az éves javaslatokhoz tartozó célkitűzéseket annak érdekében, hogy az uniós halászat ökológiai, gazdasági és társadalmi szempontból fenntartható legyen.

A halászati lehetőségek éves állománygazdálkodási ciklusokban kerülnek meghatározásra (a mélytengeri állományok esetében kétéves ciklusokban). Ez azonban nem akadályozza hosszú távú állománygazdálkodási megközelítések bevezetését. Az Európai Parlament és a Tanács elfogadta az Északi-tengerre¹ és a nyugati vizekre² vonatkozó többéves terveket, amelyek megjelentek az Európai Unió Hivatalos Lapjában.

Ez a javaslat olyan halászati lehetőségeket tartalmaz, amelyeket az Unió saját hatáskörben állapít meg. A javaslatban azonban olyan halászati lehetőségek is szerepelnek, amelyek két- vagy többoldalú halászati konzultációk nyomán kerültek meghatározásra. E konzultációk eredményeit a tagállamok közötti, a viszonylagos stabilitás elve szerinti belső elosztás előírásával kell végrehajtani.

E javaslat tehát az Unió által önállóan kezelt állományokon kívül a következőkre is kiterjed:

- közös állományok, vagyis azok az állományok, amelyekkel az EU és Norvégia közösen gazdálkodik az Északi-tengeren és a Skagerrakban, vagy amelyek az Északkelet-atlanti Halászati Bizottságban (NEAFC) részes parti államokkal folytatott konzultációk tárgyát képezik;
- a regionális halászati gazdálkodási szervezetek keretében létrejött megállapodásokból eredő halászati lehetőségek.

E javaslatban számos halászati lehetőség „*p.m.*” (*pro memoria*) formában van feltüntetve. Ennek oka az alábbiak egyike lehet:

- egyes állományok esetében a javaslat elfogadásakor nem áll rendelkezésre szakvélemény, vagy

¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/973 rendelete (2018. július 4.) az Északi-tenger tengerfenéken élő állományaira és azok halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a kirakodási kötelezettség Északi-tengeren történő végrehajtásának részletes meghatározásáról, valamint a 676/2007/EK és az 1342/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 179., 2018.7.16., 1. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/472 rendelete (2019. március 19.) a nyugati vizekben és a szomszédos vizekben halászott állományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról, az (EU) 2016/1139 és az (EU) 2018/973 rendelet módosításáról, valamint a 811/2004/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK és az 1300/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 83., 2019.3.25., 1. o.).

- bizonyos, az illetékes regionális halászati gazdálkodási szervezetek által javasolt fogási korlátok és más ajánlások még függőben vannak, mert a szóban forgó szervezetek éves ülésére még nem került sor, vagy
- a 2019. novemberi és decemberi konzultációk befejezéséig a grönlandi vizek egyes állományaira, valamint a közös állományokra vagy a Norvégiával és más harmadik országokkal kvótacsere tárgyát képező állományokra vonatkozóan még nem állnak rendelkezésre számszerű adatok, vagy
- néhány TAC esetében beérkeztek a szakvélemények, de az értékelés még folyamatban van.

A halászati lehetőségek meghatározásának szemlélete

A Bizottság szokás szerint áttekintette azt a helyzetet, amelyre a halászati lehetőségekről szóló javaslatoknak a halászati lehetőségekre vonatkozó konzultációról szóló éves bizottsági javaslat révén reagálniuk kell (COM(2019) 274, a továbbiakban: közlemény). A közlemény a rendelkezésre álló tudományos szakvélemények következtetései alapján áttekintést nyújt az állományok állapotáról és kifejti a halászati lehetőségek meghatározására szolgáló eljárás menetét.

A Nemzetközi Tengerkutató Tanács (ICES) a Bizottság kérésére reagálva 2019. június 28-án kibocsátotta éves szakvéleményeit, amelyek iránymutatást adnak az e javaslat tárgyát képező állományok többségére vonatkozóan.

Az ICES által kibocsátott tudományos szakvélemények alapvetően adatfüggőek: csak azok az állományok értékelhetők teljes körűen, amelyekre vonatkozóan elegendő és megbízható adat áll rendelkezésre ahhoz, hogy becslések készüljenek a populációméretéről, valamint előre lehessen jelezni, hogy az állományok hogyan fognak reagálni a különböző kiaknázási forgatókönyvekre („a fogási forgatókönyvekre vonatkozó táblázatok”). Ha elegendő adat áll rendelkezésre, a tudományos testületek becslést adhatnak a halászati lehetőségek olyan kiigazításához, amely az adott állomány esetében maximális fenntartható hozamot (MFH) fog eredményezni. Az ilyen szakvélemények az ún. MFH-szakvélemények. Más esetekben a tudományos testületek az elővigyázatossági megközelítést választják a halászati lehetőségek mennyiségére vonatkozó ajánlások megfogalmazásánál. Az ICES által e célból alkalmazott módszertant az adathiánnyal jellemzett állományokra vonatkozó szakvélemények végrehajtásáról szóló ICES-kiadvány³ ismerteti.

Valamennyi javasolt halászati lehetőség követi az állományok állapotára vonatkozóan a Bizottsághoz beérkezett tudományos szakvéleményekben megfogalmazott iránymutatásokat; a szakvélemények felhasználása a közleményben foglaltak szerint történt.

Az 1380/2013/EU rendelettel bevezetett kirakodási kötelezettség

A KHP-alaprendelet által bevezetett kirakodási kötelezettség 2015 és 2019 között fokozatosan került bevezetésre. 2019. január 1-jétől valamennyi, fogási korlátok hatálya alá tartozó állományra vonatkozik a kirakodási kötelezettség. Az alaprendeletben előírt kirakodási kötelezettség alól bizonyos kivételek alkalmazhatók. A tagállamok által benyújtott közös ajánlások alapján a Bizottság felhatalmazáson alapuló rendeleteket fogadott el, amelyek

³ Lásd különösen a „General Context of ICES Advice” című dokumentumot a következő linken: [http://www.ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2018/2018/Introduction to advice 2018.pdf](http://www.ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2018/2018/Introduction%20to%20advice%202018.pdf)

egyedi visszadobási terveket határoznak meg. E tervek *de minimis* kivételek vagy a magas túlélési arányon alapuló mentességek alapján korlátozott mennyiségű visszadobást tesznek lehetővé.

A kirakodási kötelezettség bevezetésével a javasolt halászati lehetőségeknek – az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (2) bekezdésével összhangban – tükrözniük kell a kirakodott és a kifogott mennyiség közötti eltéréseket, figyelembe véve, hogy a halak visszadobása már nem engedélyezett. Ezt úgy kell megvalósítani, hogy a halászati lehetőségek meghatározásakor a KHP-alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdésében említett halászati tevékenységek által érintett halállományok vonatkozásában a kapott tudományos szakvéleményeket kell alapul venni. A halászati lehetőségeket ezenkívül más releváns intézkedéseknek, nevezetesen a 16. cikk (1) bekezdésének (a viszonylagos stabilitás elve) és a 16. cikk (4) bekezdésének (a közös halászati politika céljai és a többéves tervekben előírt szabályok) megfelelően kell megállapítani.

Ezért – a kirakodási kötelezettség 2019. január 1-jétől történő teljes körű alkalmazásának figyelembevétele érdekében – a Bizottság a korábban alapul vett, kirakodásra vonatkozó szakvélemények helyett fogási szakvélemények alapján terjeszt elő teljes kifogható mennyiségeket. A javasolt teljes kifogható mennyiségek figyelembe veszik azt, hogy a megállapított mentességek, illetve kivételek alapján előfordulnak majd korlátozott mértékű visszadobások, vagyis a visszadobott halakat nem fogják kirakodni, illetve beleszámítani a kvótákba. Ezért ezek a mennyiségek levonásra kerülnek a fogásokon alapuló teljes kifogható mennyiségekből.

A járulékos fogásokra vonatkozó teljes kifogható mennyiségek

[Tudományos szakvéleményében az ICES hat állomány (a közönséges tőkehal, illetve a vékonybajszú tőkehal Skóciától nyugatra fekvő vizekben élő állománya, a vékonybajszú tőkehal ír-tengeri állománya, a közönséges tőkehal kelta-tengeri állománya, a sima lepényhálnak a Kelta-tenger déli részén, az Írországtól délnyugatra eső vizekben élő állománya, valamint a közönséges tőkehal kattegati állománya) esetében teljes halászati tilalmat javasolt 2019-re. A közönséges tőkehal kelta-tengeri állománya szerepel a nyugati vizekre vonatkozó többéves terv 1. cikkének (1) bekezdésében meghatározott célállományok jegyzékében. Ezért az ezen állományra vonatkozó halászati lehetőségeket a terv 4. cikkében előírt FMFH-tartománnyal összhangban kell meghatározni. Ezenkívül a terv 8. cikke értelmében védőintézkedéseket kell hozni a szaporodóképes biomasszájának a védelmi szint feletti helyreállítása érdekében.

A 2019. évi halászati lehetőségekben a járulékos fogásokra vonatkozóan meghatározott öt TAC tekintetében az északnyugati vizek tagállamai vállalták az alábbi nyilatkozatban foglaltakat:

„Nyilatkozat a járulékos fogások csökkentésére irányuló tervekről és az ellenőrző intézkedésekről (az északnyugati vizek csoportja, azaz Belgium, az Egyesült Királyság, Franciaország, Hollandia, Írország és Spanyolország, valamint a Bizottság)

Az északnyugati vizeken együttműködő tagállamok az északnyugati vizekkel foglalkozó tanácsadó testülettel szorosan együttműködve a járulékos fogások csökkentésére irányuló tervet készítik majd annak biztosítása céljából, hogy a szelektivitásra vagy a fogások elkerülésére irányuló intézkedések révén csökkenjenek azoknak az állományoknak a járulékos fogásai, amelyekre vonatkozóan az ICES 2019-re teljes halászati tilalmat javasolt. Ebből a célból az érintett tagállamok legkésőbb 2019. április 30-ig a járulékos fogások csökkentésére irányuló tervet nyújtják be a Bizottságnak. A járulékos fogások csökkentésére irányuló tervekben majd szereplő intézkedések közé tartoznak a szelektívebb halászeszközök, a területi

tilalmak, az azonnali hatályú halászati tilalmak, a fogások elkerülésére irányuló intézkedések és az eltávolodási szabályok. A tervek a legutóbbi releváns visszadobási tervekre épülhetnek. A járulékos fogások csökkentésére irányuló terveket az adott fajokhoz kell igazítani, és azokat az egyes halászatok sajátosságaihoz igazítva a fenti intézkedéskatalógusból kell kiválasztani. A terveket a hatékonyságuk tekintetében a HTMGB fogja értékelni. Az északnyugati vizek csoportjának elnöke minden év október 1-jéig jelentést tesz a Bizottságnak a járulékos fogások csökkentésére irányuló terv révén elért eredményekről.

A tagállamok az ellenőrzési rendelettel összhangban megtesznek minden megfelelő ellenőrzési intézkedést annak biztosítására, hogy azoknak az állományoknak a járulékos fogásai, amelyekre vonatkozóan az ICES 2019-re teljes halászati tilalmat javasolt, szigorúan az elkerülhetetlen mennyiségre korlátozódjanak, és a visszadobási terv által megengedett szinten túl ne kerüljön sor visszadobásokra. Az érintett tagállamok 2019. július 1-jéig tájékoztatják a Bizottságot a meghozott ellenőrzési intézkedésekről.”

A járulékos fogások csökkentésére irányuló tervet benyújtották a Bizottságnak, és azt a HTMGB értékelte. A HTMGB az alábbi következtetéseket⁴ bocsátotta ki a járulékos fogások csökkentésére irányuló tervvel kapcsolatban:

„A HTMGB azt a következtetést vonja le, hogy a járulékos fogások csökkentésére irányuló terv nem tesz eleget a tagállamok által tett kötelezettségvállalásoknak, mivel a visszadobási tervben, a közös ajánlásban és a technikai-intézkedésekről szóló új rendeletben már szereplő intézkedéseken túl nem tartalmaz olyan elemeket, amelyek biztosítanák az érintett állományok járulékos fogásainak csökkentését, valamint nyomonkövetési vagy ellenőrzési elemeket sem tartalmaz.

A hatékonysággal kapcsolatban a HTMGB ugyanakkor azon az állásponton van, hogy a járulékos fogások csökkentésére irányuló tervben említett, a technikai intézkedésekről szóló új rendeletben, a visszadobási tervben és a közös ajánlásban szereplő intézkedések a 18–06 és a 19–08 számú szakértői munkacsoport minőségi értékelésének megfelelően valószínűleg csökkentik az érintett fajok járulékos fogásait. E hatékonyság feltétele a megfelelő ellenőrzés és végrehajtás. A mennyiségi értékeléshez és az állományokra gyakorolt hatás vizsgálatához a járulékos fogások csökkentésére irányuló tervben javasoltakkal összhangban nyomonkövetési tanulmányokra van szükség.

Az átfogó jelleg tekintetében a HTMGB azt a következtetést vonja le, hogy a járulékos fogások csökkentésére irányuló terv nem átfogó jellegű, mivel nem vesz figyelembe bizonyos további rendelkezésre álló halászeszközöket, nem tartalmaz területi tilalmakat, azonnali hatályú halászati tilalmakat, a fogások elkerülésére irányuló intézkedéseket és eltávolodási szabályokat, továbbá nem tartalmaz javaslatokat a nyomon követésre, az ellenőrzésre és a végrehajtásra vonatkozóan.

A HTMGB úgy ítéli meg, hogy a későbbi vizsgálatokra és értékelésekre vonatkozó további javaslatok csak akkor lesznek hasznosak, ha olyan konkrét intézkedéseket eredményeznek, amelyek csökkentik a járulékos fogásokat.”

Ami a járulékos fogásokra vonatkozó teljes kifogható mennyiségek kihasználtságát illeti, különösen olyankor, amikor a járulékos fogások nagy része a minimális állományvédelmi referenciaméret alatt van (például az ír tengeri vékonybajszú tőkehal esetében), a kihasználtság mértéke továbbra is nagyon alacsony, és a kirakodási adatok hasonlóak a kirakodási kötelezettség alkalmazása előttiéhez. Ez ahhoz a következtetéshez vezet, hogy megfelelő ellenőrzési intézkedések hiányában, amelyeket az ellenőrzési rendelet értelmében a

⁴ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf/0b2566fa-f07c-4215-99a7-3b7aa1a5265e?version=1.1&download=true> 107. o.

tagállamoknak már életbe kellett volna léptetniük, a visszadobás gyakorlata tovább fog folytatódni, ami aláássa a járulékos fogásokra vonatkozó teljes kifogható mennyiségek hatékonyságát.

Ezért a járulékos fogások csökkentésére irányuló teljes kifogható mennyiségeket szorgalmazó megközelítés folytatása érdekében meg kell hozni a rossz biológiai állapotban lévő állományok védelméhez szükséges intézkedéseket. Ezen intézkedések részeként az ilyen állományokhoz tartozó halak kifogásával foglalkozó halászatok halászati lehetőségeit olyan szinten kell megállapítani, amely elősegíti a kimerített állományok biomasszájának helyreállítását, emellett pedig a halászati lehetőségekhez szorosan kapcsolódó egyéb intézkedések meghozatalára is szükség van. Ezen intézkedéseknek javítaniuk kell a szelektivitást (például a halászeszközök módosítása és az eltávolodási szabályok révén), valamint ideiglenes és állandó tilalmakat és a visszadobás visszaszorítására alkalmas ellenőrzési és felügyeleti intézkedéseket kell eredményezniük.

Évek közötti rugalmasság

Végezetül figyelembe kell venni a KHP-alaprendelet és a 847/96/EK tanácsi rendelet közötti összefüggéseket. Az utóbbi rendelet kiegészítő feltételeket vezet be a teljes kifogható mennyiségek éves kezelésére vonatkozóan, beleértve az elővigyázatossági szempontból kifogható állományokra vonatkozó 3. cikkben és az analitikai célokra kifogható állományokra vonatkozó 4. cikkben előírt rugalmassági rendelkezéseket is. A hivatkozott rendelet 2. cikke értelmében a teljes kifogható mennyiségek rögzítésekor a Tanács határoz arról, hogy mely állományok esetében nem alkalmazandó a 3. és a 4. cikk, figyelembe véve különösen az állományok biológiai állapotát. Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése alapján nemrégiben egy másik rugalmassági mechanizmus is bevezetésre került. Ezért annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a túlzott rugalmasság, amely gyengíti az élő tengeri biológiai erőforrások észszerű és felelősségteljes kiaknázásának elvét, valamint akadályozza a közös halászati politika célkitűzéseinek elérését, egyértelművé kell tenni, hogy a 847/96/EK rendelet 3. és 4. cikke nem alkalmazható az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdésében előírt, egymást követő évek közötti rugalmassági rendezkedésekkel együttesen.

Ki kell zárni az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (9) bekezdés szerinti évek közötti rugalmasságot azokban az esetekben, amikor e rugalmasság alkalmazása hátrányosan befolyásolná a közös halászati politika célkitűzéseinek elérését, különösen olyan halállományok tekintetében, amelyeknek a szaporodóképes biomasszája a Blim alatt van.

Az európai angolna halászatát érintő intézkedések

Az európai angolnára vonatkozó intézkedések az ICES szakvéleményének kibocsátása után kerülnek meghatározásra, mégpedig az említett szakvélemény teljes körű elemzését követően.

A farkassügér halászatára vonatkozó intézkedések

A farkassügérre vonatkozó intézkedések az ICES szakvéleményének kibocsátása után kerülnek meghatározásra, mégpedig az említett szakvélemény teljes körű elemzését követően.

A 2019. évi értékekhez képest 20 %-ot meghaladó arányú eltérést mutató teljes kifogható mennyiségek

A nyugati vizekre vonatkozó többéves terv elfogadásakor a Bizottság kijelentette, hogy amennyiben olyan teljes kifogható mennyiségek megállapítására tesz javaslatot, amelyek több mint 20 %-kal eltérnek a korábban megállapított teljes kifogható mennyiségektől, ezeket az eseteket felsorolja a bizottsági javaslat indokolásában, és adott esetben megadja a teljes kifogható mennyiségek módosításának alapjául szolgáló okokat. Ezen esetek jegyzéke a következő:

TAC	A tengeri terület neve	A 2020. évre javasolt TAC	A javasolt TAC változása a 2019. évihez képest	Magyarázat
Kék menyhal a 12 alterület nemzetközi vizein	Az Azori-szigetektől északra található terület nemzetközi vizei	137	–40 %	Az állomány kimerítettnek minősül, és nincs jele az állomány helyreállításának. A tudományos szakvélemény nulla fogást javasol a 2020–2023-as időszakra. A nulla értékű TAC azonban más halászatok korai leállítását eredményezné.
Kék menyhal a 2 és 4 alterület uniós és nemzetközi vizein	A Norvég-tenger és az Északi-tenger uniós és nemzetközi vizei	32	–40 %	Az állomány kimerítettnek minősül, és nincs jele az állomány helyreállításának. A tudományos szakvélemény nulla fogást javasol a 2020–2023-as időszakra. A nulla értékű TAC azonban más halászatok korai leállítását eredményezné.
Kék menyhal a 3a körzet uniós és nemzetközi vizein	Skagerrak és Kattegat uniós és nemzetközi vizei	5	–40 %	Az állomány kimerítettnek minősül, és nincs jele az állomány helyreállításának. A tudományos szakvélemény nulla fogást javasol a 2020–2023-as időszakra. A nulla értékű TAC azonban más halászatok korai leállítását eredményezné.
Közönséges tőkehal a 7a körzetben	Ír-tenger	257	–68 %	A biomassza-index 2017 óta jelentősen csökken, ugyanakkor növekvő fogási arányt mutat. A TAC a 2018. évi fogások szintjén kerül megállapításra 257 tonnában.
Közönséges tőkehal a 7b, 7c, 7e–k körzetben és a 8, 9 és 10 alterületen, valamint a CECAF 34.1.1 övezet uniós vizein	Az Írországtól nyugatra fekvő területek, a Porcupine-pad, a La Manche-csatorna nyugati része, a Kelta-tenger, a Vizcayai-öböl, a portugál vizek, valamint az Azori-szigetek halászterülete; a CECAF 34.1.1 övezet uniós vizei	189	–88 %	Az állomány a nyugati vizekre vonatkozó többéves tervben célállományként szerepel. A Bizottság javaslata szerint a teljes kifogható mennyiséget az FMFH tartomány alacsonyabb értékein kell meghatározni, amint azt a többéves terv előírja.
Közönséges nyelvhál a 7f és 7g körzetben	Bristoli-csatorna és a Kelta-tenger északi része	1 559	55 %	Az állomány a nyugati vizekre vonatkozó többéves tervben célállományként szerepel. A Bizottság javaslata szerint a teljes kifogható mennyiséget a többéves tervvel összhangban az MFH pontértékén kell meghatározni.

Közönséges nyelvhal a 7h, 7j és 7k körzetben	A Kelta-tenger déli része, az Írországtól délkeletre fekvő terület	213	–44,0 %	Az állomány fenntartható biomasszája a referenciaértékek alatt van, és a Blim felé tendál. Az állománypótlódás bizonytalan. Az ICES szakvéleménye szerint a 2020. évi fogások mennyisége nem haladhatja meg a 213 tonnát. A javasolt TAC összhangban van az ICES szakvéleményével.
Fattyúmakrélák a 2a, 4a körzet, a 6 alterület, a 7a–c, 7e–k, 8a, 8b, 8d és 8e körzet uniós vizein, az 5b körzet uniós és nemzetközi vizein, valamint a 12 és 14 alterület nemzetközi vizein	Az Északi-tenger északi részének uniós vizei, az északnyugati vizek és a Vizcayai-öböl	70 617	–41 %	A javasolt teljes kifogható mennyiség az MFH pontértékén kerül meghatározásra.
Fattyúmakrélák a 8c körzetben	A Vizcayai-öböl déli része	11 179	–41 %	A javasolt teljes kifogható mennyiség az MFH pontértékén kerül meghatározásra.
Fattyúmakrélák a 9 alterületen	Portugál vizek	46 659	–50 %	A javasolt TAC az MFH pontértéke alatt kerül meghatározásra a nyílt tengeri állományokkal foglalkozó tanácsadó testület hosszú távú gazdálkodási stratégiájának megfelelően az ICES szakvéleményében foglalt, a fogási forgatókönyvek vonatkozó táblázat alapján.
Kisfejű lepényhal és vörös lepényhal a 2a körzet és a 4 alterület uniós vizein	A Norvég-tenger és az Északi-tenger uniós vizei	5 580	–30 %	Ez a TAC két fajra vonatkozik. A tudományos szakvéleményt mindkettő tekintetében követjük, ami összesen 29 %-os csökkentést eredményez. A vörös lepényhalra vonatkozó szakvéleményben foglalt jelentős csökkentés annak tudható be, hogy megváltozott az állomány besorolása, miután a 3. (elővigyázatossági) kategóriából átkerült az 1. (az MFH szempontjából értékelt) kategóriába.
Sima lepényhal a 7f és 7g körzetben	Bristoli-csatorna és a Kelta-tenger északi része	2 295	38 %	A Bizottság azt javasolja, hogy a teljes kifogható mennyiséget az ICES szakvéleményével összhangban, azaz 2 295 tonnában állapítsák meg.

Sima lepényhal a Kattegatban	Kattegat	1 141	–33 %	A Bizottság azt javasolja, hogy a teljes kifogható mennyiséget az ICES szakvéleményével összhangban, elővigyázatossági alapon állapítsák meg.
Sávós tőkehal a 6 alterületen, az 5b körzet uniós és nemzetközi vizein, valamint a 12 és 14 alterület nemzetközi vizein	A Skóciától nyugatra található terület, Rockall, a Feröer szigetek halászfőterületének uniós és nemzetközi vizei, Az Azori-szigetektől északra és Grönlandtól keletre található terület nemzetközi vizei	238	–40 %	A Bizottság azt javasolja, hogy a teljes kifogható mennyiséget az ICES szakvéleményében foglaltakhoz közelítve 40 %-kal csökkentsék.
Sávós tőkehal a 7 alterületen	Kelta-tenger és Ír-tenger	7 298	–40 %	A Bizottság azt javasolja, hogy a teljes kifogható mennyiséget az ICES szakvéleményében foglaltakhoz közelítve 40 %-kal csökkentsék.
Nyelvhalak a 8c, 8d, 8e körzetben, a 9 és 10 alterületen, valamint a CECAF 34.1.1 övezet uniós vizein	Vizcayai-öböl (déli és nyílt tengeri részek), a Vizcayai-öböl nyugati része, a portugál vizek, az Azori-szigetek halászfőterülete, valamint a CECAF 34.1.1 övezet uniós vizei	643	–40 %	Az elmúlt években a teljes kifogható mennyiség mindig jelentősen meghaladta a szakvéleményben foglaltat és a kirakodási értékeket. A 2018. évi kihasználtság Spanyolország esetében 261 t (59 %), Portugália esetében pedig 454 tonna (62 %) volt. Az átlagos fogásmennyiség 2014–2016-ban 628 t volt. A rendelkezésre álló adatok nem elegendőek a készletek alakulásának értékeléséhez. Az 5. kategóriába tartozó állományról van szó, amelynek abundanciájára, illetve kiaknázására vonatkozó információ nem áll rendelkezésre, ezért indokolt a fogások elővigyázatossági okokból történő csökkentése.
Spratt a 7d és 7e körzetben	A La Manche csatorna keleti része	1 506	–40 %	A biomassa csökkent, jelenlegi mennyisége a történelmi szint felének felel meg. Az ICES szakvéleménye szerint a fogások mennyisége nem haladhatja meg az 1 506 tonnát. A TAC összhangban van az ICES szakvéleményével.

Nagy rombuszhal és sima rombuszhal a 2 és 4 alterület uniós vizein	A Norvég-tenger és az Északi-tenger uniós vizei	6 208	–24 %	A javasolt TAC együttesen két olyan állományra vonatkozik, amelyek az Északi-tengerre vonatkozó többéves terv hatálya alá tartoznak. Jóllehet a terv úgy rendelkezik, hogy a teljes kifogható mennyiséget az elővigyázatossági megközelítés alapján kell megállapítani, a sima rombuszhal esetében a Bizottság az MFH szerinti értéket vette alapul.
--	---	-------	-------	--

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

A javasolt intézkedések a közös halászati politika célkitűzéseivel és szabályaival összhangban kerültek kidolgozásra, és összeegyeztethetők az Unió fenntartható fejlődési politikájával.

- **Összhang az Unió egyéb politikáival**

A javasolt intézkedések összhangban állnak más uniós szakpolitikákkal és különösen a környezetvédelmi politikákkal.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

- **Jogalap**

E javaslat jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés 43. cikkének (3) bekezdése.

Az Európai Uniónak a vízi élővilág fenntartható kiaknázására vonatkozó kötelezettségei a KHP-alaprendelet 2. cikkében meghatározott kötelezettségekből fakadnak.

- **Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)**

A javaslat a Szerződés 3. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említettek szerint az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozik, ezért a szubszidiaritás elve nem alkalmazható.

- **Arányosság**

A javaslat megfelel az arányosság elvének a következő ok miatt: a KHP közös politika. A Szerződés 43. cikke (3) bekezdésének megfelelően a Tanács feladata, hogy intézkedéseket fogadjon el a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozóan.

A javasolt tanácsi rendelet elosztja a halászati lehetőségeket a tagállamok között. Tekintettel az alaprendelet 16. és 17. cikkére, a tagállamok ezután e lehetőségeket saját belátásuk szerint elosztják a régiók vagy a piaci szereplők között. Ennélfogva a tagállamoknak elegendő mozgástér áll rendelkezésükre az odaítélt halászati lehetőségek kiaknázásának céljára általuk kiválasztott társadalmi-gazdasági modellre vonatkozó döntések meghozatalában.

A javaslatnak a tagállamokra nézve nincsenek új pénzügyi vonzatai. A Tanács minden évben elfogadja ezt a rendeletet, végrehajtásának állami és magánszektorbeli módozatai pedig már adottak.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Javasolt aktus: rendelet.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése / célravezetőségi vizsgálata**

A halászati lehetőségekről szóló rendeletet évente többször is módosítják azért, hogy a jogszabályba bekerüljenek azok a változtatások, amelyek a legfrissebb tudományos szakvéleményeket és egyéb fejleményeket tükrözik.

- **Konzultációk az érdekelt felekkel**

a) A konzultáció módja, a legfontosabb célterületek és a válaszadók köre

A Bizottság a 2020. évi halászati lehetőségekről szóló közlemény keretében a halászati lehetőségekkel összefüggésben előterjesztett különféle javaslatokról egyeztetést folytatott az érdekeltekkel – különösen a tanácsadó testületeken keresztül – és a tagállamokkal.

Ezen túlmenően a Bizottság a közösségi halászati gazdálkodással kapcsolatos konzultáció javításáról szóló, a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek címzett bizottsági közleményben (COM(2006) 246 végleges) ismertetett irányvonalat követte, mely közlemény meghatározza a döntések előrehozatalának folyamatára vonatkozó alapelveket.

b) Az észrevételek és felhasználásuk rövid ismertetése

A halászati lehetőségekre vonatkozó említett bizottsági közleményre adott válasz az érdekeltek azon értékeléssel kapcsolatos véleményét tükrözi, amelyet a Bizottság készített az erőforrások állapotáról és a megfelelő gazdálkodási lépések biztosításának módjáról. A javaslat kidolgozásakor a Bizottság figyelembe vette ezeket a válaszokat.

- **Szakértői vélemények összegyűjtése és felhasználása**

Ami az alkalmazott módszertant illeti, a Bizottság – mint már említettük – egyeztetett a Nemzetközi Tengerkutató Tanáccsal (ICES). Az ICES szakvéleményei az ICES szakértői csoportjai és döntéshozatali testületei által kidolgozott szakvéleményezési keretrendszeren alapulnak, és azokat ICES és a Bizottság között létrejött egyetértési megállapodásnak megfelelően bocsátják ki.

Az Unió végső célja olyan populációméret elérése és fenntartása az állományoknál, amely mellett biztosítható a maximális fenntartható hozam (MFH). Ez a cél kifejezetten belekerült a KHP alaprendeletébe, amely 2. cikkének (2) bekezdésében kimondja, hogy ezt a célkitűzést „... – amennyiben lehetséges – 2015-ig el kell érni, és legkésőbb 2020-ig [...] az összes halállomány esetében meg kell valósítani.” Ez jól tükrözi azt a kötelezettségvállalást, amelyet az Unió a fenntartható fejlődésről szóló, 2002. évi johannesburgi csúcstalálkozó következtetései és a kapcsolódó végrehajtási terv vonatkozásában tett. Mint már említettük, néhány állomány esetében már valóban rendelkezésre állnak a maximális fenntartható hozamra vonatkozó információk. Közöttük a fogásmennyiség és a kereskedelmi érték tekintetében fontos állományok is vannak, így például a szürke tőkehal, a közönséges tőkehal, az ördöghalfélék, a közönséges nyelvhal, a rombuszhalak, a foltos tőkehal és a norvég homár állományai.

Az északi-tengeri és nyugati vizekben élő célállományokra vonatkozó halászati lehetőségeket a vonatkozó többéves tervek alapján kell meghatározni, amelyek megállapítják a mortalitás F_{mfh}-tartományait, és ezért meghatározott feltételek mellett bizonyos fokú rugalmasságot biztosítanak. Az ICES felkérést kapott olyan szakvélemény készítésére, amely lehetővé teszi annak értékelését, hogy szükség van-e ilyen rugalmasságra, illetve hogy milyen lehetőségek

vannak az igénybevételére. Az Fmfh-értékek felső tartományát csak abban az esetben vettük igénybe a teljes kifogható mennyiségek meghatározásánál, ha – tudományos szakvélemények alapján – a halászati lehetőségek Fmfh-tartományok szerinti meghatározására a vegyes halászat esetében a vonatkozó többéves tervben kitűzött célok elérése, vagy valamely állomány fazon belüli vagy fajok közötti dinamikák miatti komoly károsodásának elkerülése, vagy az évek közötti jelentős ingadozások korlátozása érdekében van szükség. Olyan esetekben, amikor egy állomány biomasszája nem éri el a tervben említett referenciapontokat, a halászati lehetőségeket az állomány biomasszájának csökkenésével arányosan csökkentett halászati mortalitásnak megfelelően kell megállapítani.

A maximális fenntartható hozamra vonatkozó célkitűzés eléréséhez bizonyos esetekben csökkenteni kell a halászati mortalitás mértékét és/vagy a fogásmennyiséget. Az említettek miatt ez a javaslat felhasználja az MFH-szakvéleményeket, ha azok rendelkezésre állnak. A közös halászati politika céljaival összhangban, amennyiben a teljes kifogható mennyiségek előterjesztése MFH-szakvélemény alapján történik, a teljes kifogható mennyiségek olyan szinten kerültek megállapításra, amely a vonatkozó szakvélemény szerint biztosítaná az MFH-ra vonatkozó célkitűzés 2020-ban történő elérését. Ez a megközelítés a 2020-ra vonatkozó halászati lehetőségekről szóló közleményben foglalt elveken alapul.

Azon állományok esetében, amelyekről kevés adat áll rendelkezésre, a tudományos tanácsadó testületek ajánlásokat bocsátanak ki arról, hogy a fogásokat csökkenteni kell-e, szinten kell-e tartani vagy esetleg megengedhető-e a növelésük. Az ICES szakvéleménye számos esetben mennyiségi iránymutatást adott az ilyen eltérésekről. A javasolt TAC-értékek meghatározásánál figyelembe vettük ezeket az iránymutatásokat.

Bizonyos állományokra (főképpen a széles körben elterjedt állományokra, cápa- és rájaállományokra) vonatkozóan összel jelenik meg szakvélemény. Ezt a javaslatot majd naprakésszé kell tenni, amikor a szóban forgó tudományos szakvélemény beérkezik. Végezetül, amint az már a fentiekben is említésre került, a szakvéleményeket bizonyos állományok tekintetében az állománygazdálkodási tervek végrehajtására használják fel.

• **Hatásvizsgálat**

A halászati lehetőségekre vonatkozó rendelet hatályát a Szerződés 43. cikkének (3) bekezdése ismerteti.

A javaslat a rövid távú szemlélet helyett a hosszú távú fenntarthatósági célokat szolgáló döntéseket próbálja előtérbe helyezni, és így figyelembe veszi az érdekelt felek vagy a tanácsadó testületek kezdeményezéseit, amennyiben az ICES és/vagy a HTMGB azokat pozitívan értékelte. Ezen túlmenően a KHP-ra vonatkozó reformjavaslatát a Bizottság egy hatástanulmány (SEC(2011) 891) alapján dolgozta ki, amelynek keretében elemezte a maximális fenntartható hozamra vonatkozó célkitűzést. A hatástanulmány következtetéseiben az áll, hogy ez a célkitűzés elengedhetetlen a környezeti, gazdasági és társadalmi fenntarthatóság eléréséhez.

Ami a regionális halászati gazdálkodási szervezetek által szabályozott halászati lehetőségeket és a harmadik országokkal közösen kezelt állományokat illeti, ez a javaslat lényegében végrehajtja a nemzetközileg elfogadott intézkedéseket. A halászati lehetőségek lehetséges hatásainak értékelése szempontjából releváns elemekkel azon nemzetközi tárgyalások előkészítő és lebonyolítási szakasza keretében foglalkoznak, amelyek során az Unió megállapodik harmadik felekkel a halászati lehetőségekről.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

A javasolt aktus eredményeképpen egyszerűsödnek az (uniós vagy nemzeti) hatóságokra vonatkozó igazgatási eljárások, különös tekintettel az erő kifejtés-szabályozással összefüggő követelményekre.

- **Alapjogok**

Tárgytalan.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslatnak nem lesznek költségvetési hatásai.

5. EGYÉB ELEMEEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A rendelet előírásainak végrehajtása és betartásuk ellenőrzése a meglévő közös halászati politikának megfelelően fog történni.

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

**bizonyos halállományok és halállománycsoportok tekintetében az uniós vizeken,
valamint az uniós halászhajók tekintetében egyes nem uniós vizeken alkalmazandó
halászati lehetőségeknek a 2020. évre történő meghatározásáról**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) A Szerződés 43. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy a Tanács a Bizottság javaslata alapján intézkedéseket fogadjon el a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozóan.
- (2) Az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁵ előírja, hogy az állományvédelmi intézkedéseket a rendelkezésre álló tudományos műszaki és gazdasági szakvélemények, és azon belül is többek között – amennyiben releváns – a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) és egyéb tanácsadó szervek által készített jelentések figyelembevételével, továbbá a tanácsadó testületektől kapott szakvélemények figyelembevételével kell elfogadni.
- (3) A Tanács feladata, hogy a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozóan intézkedéseket – ezen belül adott esetben bizonyos, azokkal funkcionálisan összefüggő feltételeket – fogadjon el. Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (4) bekezdésével összhangban a halászati lehetőségeket a közös halászati politikának (KHP) az említett rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében meghatározott célkitűzéseivel összhangban kell meghatározni. Az említett rendelet 16. cikke (1) bekezdésének megfelelően a halászati lehetőségeket úgy kell kiosztani a tagállamok részére, hogy az egyes tagállamok által folytatott halászati tevékenységek viszonylagos stabilitása valamennyi halállomány, illetve halászat tekintetében biztosított legyen.
- (4) A teljes kifogható mennyiségeket (TAC) ezért az 1380/2013/EU rendeletnek megfelelően a rendelkezésre álló tudományos szakvélemények alapján, a biológiai és társadalmi-gazdasági vonatkozások figyelembevételével kell meghatározni, biztosítva ugyanakkor az egyes halászati ágazatokkal szembeni, egymáshoz viszonyítottan méltányos bánásmódot; ezenkívül figyelembe kell venni az érdekeltekkel folytatott konzultációk során – különösen a tanácsadó testületek ülésein – megfogalmazott véleményeket is.

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

- (5) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének megfelelően a kirakodási kötelezettséget 2019. január 1-jétől teljes körűen kell alkalmazni, és a fogási korlátok hatálya alá tartozó valamennyi faj fogásait ki kell rakodni. Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy amikor egy adott halállomány tekintetében alkalmazandó a kirakodási kötelezettség, a halászati lehetőségeket annak figyelembevételével kell meghatározni, hogy a halászati lehetőségek már nem a kirakodásokat, hanem a fogásokat tükrözik. A tagállamok által benyújtott közös ajánlások alapján és az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének megfelelően a Bizottság több felhatalmazáson alapuló rendeletet fogadott el, amelyek ideiglenes jelleggel, legfeljebb hároméves időszakra alkalmazandó egyedi visszadobási tervek formájában meghatározzák a kirakodási kötelezettség végrehajtásának részletes szabályait.
- (6) A kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó fajok állományaira vonatkozó halászati lehetőségeknek figyelembe kell venniük azt a tényt, hogy a visszadobás gyakorlata elvben többé már nem engedélyezett. Ezért a halászati lehetőségeket a Nemzetközi Tengerkutató Tanács (ICES) által a teljes fogásmennyiségre vonatkozóan kiadott szakvélemények alapján kell meghatározni (a szándékos fogásokra vonatkozó szakvélemények helyett). Azokat a mennyiségeket, amelyeket a kirakodási kötelezettség végrehajtása során kivételként továbbra is vissza lehet dobni, indokolt levonni a teljes kifogott mennyiségre vonatkozó szakvéleményből.
- (7) Egyes állományokra vonatkozóan az ICES teljes halászati tilalmat javasol tudományos szakvéleményében. Amennyiben az említett állományokra vonatkozó teljes kifogható mennyiségek a tudományos szakvéleményekben megjelölt értékek szerint kerülnek megállapításra, az a kötelezettség, amely szerint az említett állományok járulékos fogása által érintett vegyes halászatban az összes fogást ki kell rakodni, ahhoz a jelenséghez vezet, hogy a blokkoló kvóta hatálya alá tartozó fajok esetében a kvóta kimerítése a halászati tevékenység leállítását idézi elő. Annak érdekében, hogy megfelelő egyensúly legyen teremthető egyrészt a halászat folytatása (tekintettel a potenciálisan súlyos társadalmi-gazdasági következményekre), másrészt pedig az említett állományok vonatkozásában a jó biológiai állapot elérésének szükségessége között, valamint figyelembe véve, hogy a vegyes halászatban nehéz valamennyi állományt a maximális fenntartható hozam szintjén egyidejűleg halászni, helyénvaló külön teljes kifogható mennyiségeket megállapítani az említett állományok járulékos fogásaira vonatkozóan. E teljes kifogható mennyiségek értékét úgy kell meghatározni, hogy csökkenjen az említett állományok mortalitása, valamint hogy ösztönözhető legyen a szelektivitás fokozása és a fogások elkerülése. Annak érdekében, hogy vegyes halászat esetében a lehetséges mértékben biztosítható legyen a halászati lehetőségeknek az 1380/2013/EU rendelet 16. cikke (2) bekezdésével összhangban történő felhasználása, indokolt egy kvótacserealapot meghatározni azon tagállamok számára, amelyek nem rendelkeznek az elkerülhetetlen járulékos fogásokat fedező saját kvótával.
- (8) Annak érdekében, hogy a járulékos fogásokra vonatkozó teljes kifogható mennyiségek hatálya alá tartozó állományok kifogott mennyisége csökkenjen, az ilyen állományokhoz tartozó halak kifogásával foglalkozó halászatok halászati lehetőségeit olyan szinten kell megállapítani, amely elősegíti a veszélyeztetett állományok biomasszaszintje fenntarthatóságának helyreállítását. Emellett az illegális visszadobás gyakorlatának megakadályozása céljából a halászati lehetőségekhez szorosan kapcsolódó technikai és ellenőrzési intézkedések megállapítására van szükség.
- (9) [A tudományos szakvélemények szerint a Kelta-tengerben, a La Manche csatornában, az Ír-tengerben és az Északi-tenger déli részén (ICES 4b, 4c, 7a és 7d–7h körzet) élő

farkassüger (*Dicentrarchus labrax*) állományának állapota továbbra is rendkívül aggasztó. A szaporodóképes állomány biomasszája 2005 óta csökken, és jelenleg a Blim alatt van. Az idősorok során nőtt a halászati mortalitás, amely 2013-ban tetőzött, majd gyors ütemben olyan halászati mortalitás célérték-tartomány alá csökkent, amely a maximális fenntartható hozamot eredményezte (FMFH). A becslések szerint 2008 óta gyér az állománypótlódás. Ez alól kivételt képeznek a 2013. és a 2014. évi állományszaporulatra vonatkozó becslések, amelyek átlagos állománypótlódásra utalnak. Az ICES szakvéleménye szerint a maximális fenntartható hozam (MFH) megközelítés alkalmazása esetén a tengerből eltávolított összes halmennyiség 2019-ben nem haladhatja meg az 1789 tonnát, ami magasabb a 2018-as ajánlásnál. Az e fajra irányuló, horgokkal és horogsorokkal folytatott halászatban ezért nagyobb fogásmennyiségek engedélyezhetők. Helyénvaló továbbá folytatni a farkassüger más halászezközökkel ejtett elkerülhetetlen járulékos fogásaival kapcsolatos intézkedéseket, a kifogható mennyiség korlátozott növelése mellett. A farkassüger hobbihorgászatát szabályozó intézkedéseket ki kell igazítani, figyelembe véve azt is, hogy a hobbihorgászat jelentős hatást gyakorol az érintett állományokra. A tudományos szakvéleményben foglaltaknak megfelelően folytatni kell a „fogd ki és engedd vissza” horgászat és a fogási korlátozás gyakorlatát, de ezeket hosszabb távon kell alkalmazni. *Az ICES-szakvélemény rendelkezésre állása után felülvizsgálandó.*]

- (10) Az európai angolnáról (*Anguilla anguilla* L.) az ICES megállapította, hogy az ember okozta állománypusztulást, így a kereskedelmi halászatot és a hobbihorgászatot nullára kell csökkenteni vagy olyan szinten kell tartani, amely a lehető legjobban megközelíti ezt az értéket. Ezen túlmenően a Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság (GFCM) elfogadta az európai angolna földközi-tengeri állományára vonatkozó állománygazdálkodási intézkedések megállapításáról szóló GFCM/42/2018/1 sz. ajánlást. Helyénvaló egyenlő versenyfeltételeket meghatározni az Unió egész területén, így három összefüggő hónapra halászati tilalmi időszakot elrendelni az európai angolna vonatkozásában, annak bármely életszakaszában folytatott minden halászati tevékenység tekintetében az ICES területének uniós vizein, valamint az olyan brakkvizekben, mint például a torkolatok, a parti lagúnák és az átmeneti vizek. Mivel a halászati tilalmi időszaknak összhangban kell lennie az 1100/2007/EK tanácsi rendeletben⁶ foglalt állománymegőrzési célokkal és az európai angolna időszakos vándorlási mintájával, helyénvaló, hogy az az ICES területének uniós vizein a 2019. augusztus 1. és 2020. február 29. közötti időszakra legyen meghatározva. *Az ICES-szakvélemény rendelkezésre állása után felülvizsgálandó.*]
- (11) A cápák és ráják alosztálya (cápák és rájaalakúak) esetében bizonyos teljes kifogható mennyiségek évekig nullában kerültek megállapításra, és ezt kiegészítette egy olyan kapcsolódó rendelkezés, amelynek értelmében a véletlenül kifogott egyedet haladéktalanul vissza kell engedni a tengerbe. E különleges bánásmódot a szóban forgó állományok rossz védeltségi helyzete indokolta csakúgy, mint az a feltételezés, hogy magas túlélési arányuk miatt a visszadobás az esetükben nem növelné a halászati mortalitást, hanem kedvező hatást gyakorolna e fajok védeltségi helyzetére. 2019. január 1-jétől azonban e fajok fogásait ki kell rakodni, kivéve akkor, ha azok a kirakodási kötelezettségtől való, az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkében előírt valamely eltérés hatálya alá tartoznak. Az említett rendelet 15. cikke (4) bekezdésének a) pontja azon fajok esetében tesz lehetővé ilyen eltérést, amelyek vonatkozásában halászati tilalom van érvényben, és amelyeket valamely, a közös halászati politika

⁶ A Tanács 1100/2007/EK rendelete (2007. szeptember 18.) az európai angolnaállomány helyreállítására vonatkozó intézkedések megállapításáról (HL L 248., 2007.9.22., 17. o.).

területén elfogadott uniós jogi aktus ilyenként határoz meg. Ezért az érintett területeken helyénvaló betiltani e fajok halászatát.

- (12) Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (4) bekezdése értelmében a többéves terv hatálya alá tartozó állományok esetében a teljes kifogható mennyiségeket a vonatkozó tervben szereplő szabályokkal összhangban kell meghatározni.
- (13) Az Északi-tengerre vonatkozó többéves tervet az (EU) 2018/973 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁷ hozta létre, és a terv 2018-ban lépett hatályba. A nyugati vizekre vonatkozó többéves tervet az (EU) 2019/472 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁸ hozta létre, és a terv 2019-ben lépett hatályba. Az említett tervek 1. cikkében felsorolt állományokra vonatkozó halászati lehetőségeket a tervekben előírt feltételekkel összhangban lévő célértékeknek (FMFH-tartományok) és biztosítékoknak megfelelően kell meghatározni. Az FMFH-tartományok a vonatkozó ICES-szakvéleményekben kerültek meghatározásra. A járulékosan kifogott állományokra vonatkozó halászati lehetőségeket a többéves tervekben szereplő elővigyázatossági megközelítésnek megfelelően kell megállapítani. Az egymást követő évek halászati lehetőségei közötti eltérések csökkentése céljából – az (EU) 2019/472 rendelet 4. cikke (5) bekezdésének c) pontjával összhangban – a szürke tőkehal északi és déli állományai esetében helyénvaló a felső FMFH-tartomány alkalmazása.
- (14) A nyugati vizekre vonatkozó többéves terv 8. cikkének megfelelően, amennyiben a tudományos szakvélemények azt jelzik, hogy a terv 1. cikkének (1) bekezdésében említett bármely állomány szaporodóképes biomasszája a Blim alatt van, további korrekciós intézkedéseket kell hozni annak biztosítására, hogy az állomány gyorsan visszaálljon a maximális fenntartható hozamot biztosító szint fölé. Ezek a korrekciós intézkedések magukban foglalhatják különösen az érintett állomány célzott halászatának felfüggesztését, valamint a szóban forgó állományokra és/vagy – azon halászatok esetében, amelyeknél előfordulnak a közönséges tőkehal vagy a vékonybajszú tőkehal járulékos fogásai – más állományokra vonatkozó halászati lehetőségek megfelelő csökkentését.
- (15) Szakvéleményében az ICES jelezte, hogy a Kelta-tengerben élő közönséges tőkehal és vékonybajszú tőkehal állománya a Blim alatt van. Ezért ezen állományok tekintetében további korrekciós intézkedéseket kell hozni. Ezeknek az intézkedéseknek hozzá kell járulniuk az érintett állományok helyreállításához, és az ezen állományok kifogásával foglalkozó halászatok halászati lehetőségei további csökkentésének helyébe kell lépniük. Ezért magukban kell foglalniuk a halászat ívási időszakban történő felfüggesztését, valamint az e fajok kifogásával foglalkozó halászatok halászati lehetőségeihez szorosan kapcsolódó technikai (a halászeszközök jellemzőinek módosítása) és ellenőrzési intézkedéseket.

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/973 rendelete (2018. július 4.) az Északi-tenger tengerfenéken élő állományaira és azok halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a kirakodási kötelezettség Északi-tengeren történő végrehajtásának részletes meghatározásáról, valamint a 676/2007/EK és az 1342/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 179., 2018.7.16., 1. o.).

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/472 rendelete (2019. március 19.) a nyugati vizekben és a szomszédos vizekben halászott állományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról, az (EU) 2016/1139 és az (EU) 2018/973 rendelet módosításáról, valamint a 811/2004/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK és az 1300/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 83., 2019.3.25., 1. o.).

- (16) Az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben előforduló kékúszójú tonhal állományai tekintetében a teljes kifogható mennyiségeket az (EU) 2016/1627 európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁹ megállapított szabályok szerint kell meghatározni.
- (17) Az ICES a Skóciától nyugatra fekvő területek heringállományára vonatkozó, referenciaként szolgáló állapotfelmérések alapján szakvéleményt bocsátott ki a 6a, 7b és 7c körzet (Skóciától nyugatra fekvő területek, Írországtól nyugatra fekvő területek) vegyes heringállományaira vonatkozóan. Az említett szakvélemény két külön teljes kifogható mennyiséget állapít meg (egyrészt a 6aS, 7b és 7c körzet, másrészt az 5b, 6b és 6aN körzet vonatkozásában). Az ICES szerint ezekre az állományokra vonatkozóan helyreállítási tervet kell kidolgozni. Mivel a tudományos szakvélemény szerint az északi állományra vonatkozó állománygazdálkodási tervet¹⁰ nem lehet a vegyes állományokra alkalmazni, és e két állományra vonatkozóan nem lehet külön halászati lehetőségeket megállapítani, olyan teljes kifogható mennyiséget kell meghatározni, amelynek köszönhetően egy kereskedelmi irányítású tudományos mintavételi program keretében lehetőség nyílik korlátozott mennyiségű fogások ejtésére.
- (18) Az ICES 2018. december 17-én tudományos szakvéleményt adott ki a fattyúmakrélák (*Trachurus* spp.) tekintetében az ICES 8c és 9a körzet között alkalmazandó rugalmasságról. Az ICES szakvéleménye szerint a két halállomány tekintetében alkalmazható rugalmasság nem haladhatja meg az $F_{p,05}$ értéknek megfelelő halászati mortalitás és a megállapított teljes kifogható mennyiség közötti különbséget. A teljes kifogható mennyiséget ezenfelül nem lehet olyan halállományra átvinni, amelynek szaporodóképes állomány biomaszája a referenciapont-határérték (B_{lim}) alatt van. Az említett szakvéleményben meghatározott feltételek értelmében a fattyúmakrélák tekintetében az ICES 9 alterület és az ICES 8c körzet között alkalmazható rugalmasság mértékét (különleges feltétel) 2019-ben 10 %-ban kell meghatározni.
- (19) Azon állományok vonatkozásában, amelyekről nem áll rendelkezésre elegendő vagy megbízható adat az állományméret becsléséhez, az állománygazdálkodási intézkedések során és a teljes kifogható mennyiségek szintjeinek megállapításakor az 1380/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 8. pontjában meghatározott, a halászati gazdálkodásban alkalmazott elővigyázatossági megközelítést kell követni, az állományspecifikus tényezők számításba vételével, ideértve különösen az állomány tendenciáiról rendelkezésre álló információkat és a vegyes halászattal kapcsolatos megfontolásokat is.
- (20) A 847/96/EK tanácsi rendelet¹¹ kiegészítő feltételeket vezetett be a teljes kifogható mennyiségek éves kezelésére vonatkozóan, beleértve az elővigyázatossági szempontból, illetve analitikai célokra kifogható teljes mennyiségek tekintetében az említett rendelet 3. és 4. cikkében előírt rugalmassági rendelkezéseket is. Az említett rendelet 2. cikke értelmében a teljes kifogható mennyiségek rögzítésekor a Tanácsnak – mindenekelőtt az állományok biológiai állapota alapján – határoznia kell arról, hogy az említett rendelet 3. és a 4. cikkét mely állományok esetében nem kell alkalmazni.

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1627 rendelete (2016. szeptember 14.) az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójú tonhal-állományra vonatkozó többéves helyreállítási tervről, valamint a 302/2009/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 252., 2016.9.16., 1. o.).

¹⁰ A Tanács 1300/2008/EK rendelete (2008. december 18.) a Skóciától nyugatra fekvő területen élő heringállományra és az állomány halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról (HL L 344., 2008.12.20., 6. o.).

¹¹ A Tanács 847/96/EK rendelete (1996. május 6.) a teljes kifogható mennyiség és kvóták éves kezelésére vonatkozó kiegészítő feltételek bevezetéséről (HL L 115., 1996.5.9., 3. o.).

2014-ben az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése bevezetett egy további, az egymást követő évek közötti rugalmassági mechanizmust a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó valamennyi állomány vonatkozásában. Ezért annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a túlzott rugalmasság, amely gyengítené a tengeri biológiai erőforrások észszerű és felelősségteljes kiaknázásának elvét, akadályozná a közös halászati politika célkitűzéseinek elérését, valamint rontaná az állományok biológiai állapotát, indokolt úgy rendelkezni, hogy a 847/96/EK rendelet 3. és 4. cikke csak akkor legyen alkalmazandó az analitikai célokra kifogható teljes mennyiségre, ha a tagállamok nem alkalmazzák az egymást követő évek közötti rugalmasságnak az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (9) bekezdésében előírt elvét.

- (21) Ki kell zárni az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (9) bekezdés szerinti évek közötti rugalmasságot azokban az esetekben, amikor e rugalmasság alkalmazása hátrányosan befolyásolná a közös halászati politika célkitűzéseinek elérését, különösen olyan halállományok tekintetében, amelyeknek a szaporodóképes biomasszája a Blim alatt van.
- (22) Amennyiben egy adott állományra vonatkozó teljes kifogható mennyiséget csak egyetlen tagállamnak osztanak ki, a Szerződés 2. cikkének (1) bekezdésével összhangban indokolt felhatalmazni az érintett tagállamot az említett teljes kifogható mennyiség szintjének meghatározására. Rendelkezéseket kell hozni annak biztosítására, hogy a szóban forgó teljes kifogható mennyiség meghatározásakor az érintett tagállam teljes mértékben a KHP alapelveinek és szabályainak megfelelően járjon el.
- (23) A 2020. évre vonatkozó halászati erő kifejtés felső határértékeit az (EU) 2016/1627 rendelet 5., 6., 7. és 9. cikkével és I. mellékletével összhangban meg kell határozni.
- (24) A halászati lehetőségek teljes körű igénybevételeinek biztosítása érdekében helyénvaló lehetővé tenni, hogy egyes olyan TAC-területek között, amelyek ugyanazon biológiai állományra vonatkoznak, rugalmas rendszert alkalmazzanak.
- (25) Bizonyos fajok, mint például egyes cápafajok védelme szempontjából még a korlátozott halászati tevékenység is komoly kockázatot jelenthet. Következésképpen az ilyen fajokra vonatkozó halászati lehetőségeket a halászatukra vonatkozó általános tilalom bevezetése révén teljes mértékben korlátozni kell.
- (26) A vándorló, vadon élő állatfajok védelméről szóló egyezmény szerződő feleinek 2017. október 23–28-án Manilában megtartott 12. konferenciáján több fajt felvettek a védett fajoknak az egyezmény I. és II. függelékében szereplő jegyzékeire. Helyénvaló ezért rendelkezéseket hozni e fajok védelmére a valamennyi vízen halászatot folytató uniós halászhajók és az uniós vizeken halászatot folytató nem uniós halászhajók tekintetében.
- (27) Az uniós hajók számára rendelkezésre álló, e rendeletben meghatározott halászati lehetőségek igénybevétele az 1224/2009/EK tanácsi rendelet¹² és különösen annak a fogások és a halászati erő kifejtés nyilvántartásáról, valamint a halászati lehetőségek kimerülésére vonatkozó adatok bejelentéséről szóló 33. és 34. cikke hatálya alá

¹² A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító uniós ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.).

tartozik. Ezért meg kell határozni azokat a kódokat, amelyeket a tagállamoknak az e rendelet hatálya alá tartozó állományok kirakodásai tekintetében a Bizottság felé teljesítendő adatszolgáltatás során használniuk kell.

- (28) Az ICES szakvéleménye alapján helyénvaló fenntartani a homoki angolnára és a kapcsolódó járulékos fogásokra vonatkozó egyedi állománygazdálkodási rendszert az ICES 2a és 3a körzet, valamint az ICES 4 alterület uniós vizein. Mivel az ICES tudományos szakvéleménye csak 2020 februárjára várható, kibocsátásáig az erre az állományra vonatkozó teljes kifogható mennyiséget és kvótákat célszerű ideiglenesen nullában megállapítani.
- (29) A Norvégiával¹³ és a Feröer szigetekkel¹⁴ fennálló halászati kapcsolatokra vonatkozó megállapodásokban, illetve jegyzőkönyvekben előírt eljárásokkal összhangban az Unió konzultációkat tartott a halászati jogokról az említett partnerekkel. A Grönlanddal¹⁵ fennálló halászati kapcsolatokra vonatkozó megállapodásban és jegyzőkönyvben biztosított eljárással összhangban a vegyes bizottság megállapította az uniós hajók által a grönlandi vizeken 2020-ban kiaknázható halászati lehetőségeket. Ezért ezeket a halászati lehetőségeket bele kell foglalni e rendeletbe.
- (30) 2019-es éves ülésén az Északkelet-atlanti Halászati Bizottság (NEAFC) állományvédelmi intézkedéseket fogadott el az Irminger-tengerben élő két vörösféléjű állomány vonatkozásában. Az említett intézkedéseket végre kell hajtani az uniós jogban. [A preambulumbekzdés és az intézkedés felülvizsgálatára az éves ülés után kerül sor.]
- (31) Az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottság (ICCAT) a 2019. évi éves ülésén megállapodott arról, hogy az Unió a kékúszójú tonhal tekintetében 2018-ban és 2019-ben nem allokált tartalékokat eloszthatja 2019-re és 2020-ra, kiemelt figyelmet fordítva ICCAT szerződő felei, együttműködő nem szerződő felei, egyéb jogalanyai vagy halászatot folytató jogalanyainak (SZEK-ek) a part mentén fejlődő kisléptékű halászati igényeire. Az elosztásról az ICCAT 2. szakbizottságának (2018. márciusi, madridi) ülésszakközi találkozóján született megállapodás, amely az uniós allokáció esetében a tagállamoktól – elsősorban Görögországtól, Spanyolországtól és Portugáliától – kapott információkon alapult. Ennek eredményeként 2019-re 87 tonna, 2020-ra pedig 100 tonna egyedi fogási lehetőséget ítéltek meg az Unió számára, amelyeket kisléptékű halászatot folytató uniós flották használhatnak fel egyes uniós régiókban. Az ICCAT a 2018-as éves ülésén jóváhagyta az új halászati lehetőségek elosztását, ezért e további lehetőségek tekintetében indokolt elosztási kulcsot meghatározni. [A preambulumbekzdés és az intézkedés felülvizsgálatára az éves ülés után kerül sor.]
- (32) A 16-05 számú ICCAT-ajánlást, amely 2019-re csökkentette a földközi-tengeri kardhalra vonatkozó teljes kifogható mennyiséget, indokolt végrehajtani az uniós jogban. Helyénvaló, hogy – az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójú tonhal-állományok esetében alkalmazott eljáráshoz hasonlóan – az ICCAT-egyezmény által szabályozott összes egyéb állományból hobbihorgászat keretében

¹³ Halászati megállapodás az Európai Gazdasági Közösség és a Norvég Királyság között (HL L 226., 1980.8.29., 48. o.).

¹⁴ Halászati megállapodás egyrészről az Európai Gazdasági Közösség, másrészről Dánia kormánya és a Feröer szigetek helyi kormánya között (HL L 226., 1980.8.29., 12. o.).

¹⁵ Halászati partnerségi megállapodás egyrészről az Európai Közösség, másrészről Dánia kormánya és Grönland helyi kormánya között (HL L 172., 2007.6.30., 4. o.) – Jegyzőkönyv az említett megállapodásban előírt halászati lehetőségek és pénzügyi hozzájárulás megállapításáról (HL L 293., 2012.10.23., 5. o.).

ejtett fogásokra is vonatkozzanak az ICCAT által elfogadott fogási korlátok. Ezenkívül elő kell írni, hogy az ICCAT-egyezmény hatálya alá tartozó területen nagyszemű tonhalra halászó, legalább 20 méter hosszúságú uniós halászhajókra vonatkozzanak az ICCAT által a 15-01 sz. ICCAT-ajánlásban elfogadott kapacitáskorlátok. [A preambulumbekkezdés és az intézkedés felülvizsgálatára az éves ülés után kerül sor.]

- (33) Az Antarktiszi Tengeri Élővilágának Védelmével Foglalkozó Bizottság (CCAMLR) 2019-es éves ülésén a tagok a 2019. december 1-jétől 2020. november 30-ig terjedő időszakra fogási korlátokat fogadtak el mind a célfajokra, mind pedig a járulékos fogásként kifogott fajokra vonatkozóan. A 2020. évi halászati lehetőségek meghatározásakor figyelembe kell venni a kvótáknak a 2019. év folyamán való kihasználtságát. [A preambulumbekkezdés és az intézkedés felülvizsgálatára az éves ülés után kerül sor.]
- (34) 2018-as éves ülésén az Indiai-óceáni Tonhalbizottság (IOTC) új fogási korlátokat fogadott el a sárgaúszójú tonhalra (*Thunnus albacares*) vonatkozóan, amelyek nem érintik az uniós fogási korlátokat az IOTC-egyezmény hatálya alá tartozó területeken. Az IOTC ezenkívül a halcsoportosulást előidéző eszközök és az ellátóhajók használatának lehetőségét is csökkentette. Ezeket a rendelkezéseket a 2020. évi éves ülésen nem vizsgálták felül, ezért továbbra is végre kell őket hajtani az uniós jogban. [A preambulumbekkezdés és az intézkedés felülvizsgálatára az éves ülés után kerül sor.]
- (35) A Dél-csendes-óceáni Regionális Halászati Gazdálkodási Szervezet (SPRFMO) éves ülésére 2020. február 14. és 18. között kerül sor. Indokolt előírni, hogy az SPRFMO-egyezmény hatálya alá tartozó területen jelenleg érvényes intézkedések a szervezet éves ülésének megtartásáig ideiglenesen hatályban maradjanak.
- (36) 2017-es éves ülésén az Amerikaközi Trópusi tonhal-bizottság (IATTC) a 2018–2020-as időszak tekintetében állományvédelmi intézkedést fogadott el a sárgaúszójú tonhalra, a nagyszemű tonhalra és a bonitóra vonatkozóan. Ezt az intézkedést a 2019. évi éves ülésen nem vizsgálták felül, ezért továbbra is végre kell őket hajtani az uniós jogban. [A preambulumbekkezdés és az intézkedés felülvizsgálatára az éves ülés után kerül sor.]
- (37) 2019-es éves ülésén a déli kékúszójú tonhal védelmével foglalkozó bizottság (CCSBT) a déli kékúszójú tonhalra vonatkozóan a 2016-os éves ülésén elfogadott teljes kifogható mennyiséget erősítette meg a 2018 és 2020 közötti időszak vonatkozásában. Az említett intézkedéseket végre kell hajtani az uniós jogban. [A preambulumbekkezdés és az intézkedés felülvizsgálatára az éves ülés után kerül sor.]
- (38) 2019-es éves ülésén a Délkelet-atlanti Halászati Szervezet (SEAFO) elfogadta az illetékessége alá tartozó főbb fajokra vonatkozó teljes kifogható mennyiségeket. Az említett intézkedéseket végre kell hajtani az uniós jogban. [A preambulumbekkezdés és az intézkedés felülvizsgálatára az éves ülés után kerül sor.]
- (39) 2019-es éves ülésén a Nyugat- és Közép-csendes-óceáni Halászati Bizottság (WCPFC) állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedéseket fogadott el. Az említett intézkedéseket végre kell hajtani az uniós jogban. [A preambulumbekkezdés és az intézkedés felülvizsgálatára az éves ülés után kerül sor.]
- (40) 2019-ben megtartott 41. éves ülésén az Északnyugat-atlanti Halászati Szervezet (NAFO) halászati lehetőségeket fogadott el 2020-ra a NAFO-egyezmény hatálya alá tartozó terület 1–4 alterületén előforduló egyes halállományokra vonatkozóan. Az említett intézkedéseket végre kell hajtani az uniós jogban.

- (41) Az Indiai-óceán déli részére vonatkozó halászati megállapodás (SIOFA) részes feleinek 2019-ben megtartott 6. ülésén a részes felek állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedéseket fogadtak el a megállapodás hatálya alá tartozó állományokra vonatkozóan. Az említett intézkedéseket végre kell hajtani az uniós jogban.
- (42) Az Unió számára halászati lehetőségeket létrehozó vagy korlátozó bizonyos nemzetközi intézkedéseket az illetékes regionális halászati gazdálkodási szervezet fogadja el az év végén, és azok e rendelet hatálybalépése előtt alkalmazandóvá válnak. Ennélfogva szükséges, hogy az említett intézkedéseket az uniós jogban végrehajtó rendelkezések visszaható hatállyal kerüljenek alkalmazásra. Mivel a CCAMLR-egyezmény hatálya alá tartozó területen a halászati idény december 1-jétől a következő év november 30-ig tart, és így a CCAMLR-egyezmény hatálya alá tartozó területre vonatkozó egyes halászati lehetőségek, illetve tilalmak a 2019. december 1-jével kezdődő időszak vonatkozásában kerülnek meghatározásra, indokolt, hogy e rendelet vonatkozó rendelkezései az említett időponttól kezdődő hatállyal legyenek alkalmazandók. Ez a visszamenőleges alkalmazás nem sérti a jogos elvárások védelmének elvét, mivel a CCAMLR-tagoknak tilos engedély nélkül halásznuk a CCAMLR-egyezmény hatálya alá tartozó területen. [A preambulumbekzdés és az intézkedés felülvizsgálatára az éves ülés után kerül sor.]
- (43) A jeges-tengeri pókokra vonatkozó, a Svalbard területe körüli halászati lehetőségeket illetően az 1920. évi Párizsi Szerződés egyenlő és megkülönböztetéstől mentes hozzáférést biztosít a szerződés valamennyi részes felének, többek között a halászat tekintetében. A Svalbard körüli kontinentális talapzaton folytatott jegestengeripókhálászat kapcsán az Unió két szóbeli jegyzékben, 2016. október 25-én és 2017. február 24-én tájékoztatta Norvégiát az e hozzáférésre vonatkozó álláspontjáról. Annak biztosítása érdekében, hogy a jeges-tengeri pók állományának a Svalbard területén való kiaknázása összhangban álljon azokkal a megkülönböztetésmentes állománygazdálkodási szabályokkal, amelyeket az e terület fölött szuverenitással és joghatósággal rendelkező Norvégia állapíthat meg a párizsi szerződés keretein belül, helyénvaló korlátozni az ilyen halászat végzésére engedéllyel rendelkező hajók számát. Az e halászati lehetőségek tagállamok közötti elosztása kizárólag a 2020. évre szól. Emlékeztetni kell arra, hogy az Unióban az alkalmazandó jogszabályok tiszteletben tartásának biztosítása elsődlegesen a lobogó szerinti tagállamok felelőssége.
- (44) A Venezuelai Bolívari Köztársaság lobogója alatt közlekedő hajók részére a Francia Guyana partjainál húzódó kizárólagos gazdasági övezet uniós vizein halászati lehetőségek engedélyezéséről szóló, az Unió által a Venezuelai Bolívari Köztársaságnak címzett nyilatkozatnak¹⁶ megfelelően indokolt meghatározni az uniós vizeken a csattogóhalak tekintetében Venezuela számára rendelkezésre álló halászati lehetőségeket.
- (45) Tekintettel arra, hogy bizonyos rendelkezések folyamatos jelleggel alkalmazandók, valamint azért, hogy elkerülhető legyen a jogbizonytalanság a 2020 vége és a halászati lehetőségeket 2021-re meghatározó rendelet hatálybalépésének időpontja közötti időszakban, helyénvaló úgy rendelkezni, hogy a tilalmakra és tilalmi időszakokra vonatkozó, e rendeletben megállapított rendelkezések 2021 elején is hatályban maradjanak addig, amíg a halászati lehetőségeket 2021-re meghatározó rendelet hatályba nem lép.

¹⁶

HL L 6., 2012.1.10., 9. o.

- (46) Annak biztosítására, hogy e rendelet végrehajtása egységes feltételekkel történjen, a Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni annak érdekében, hogy a tagállamok számára engedélyezze a számukra kiosztott halászatierő kifejtés-mennyiségek kilowattnapok szerinti rendszerben történő kezelését. Ezeket a hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek¹⁷ megfelelően kell gyakorolni.
- (47) Annak biztosítására, hogy e rendelet végrehajtása egységes feltételekkel történjen, a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni egyrészt a tengeren töltött többletnapoknak a halászati tevékenység végleges beszüntetése esetén, illetve fokozott tudományos megfigyelési program idejére történő engedélyezése tekintetében, másrészt azon táblázatok formátumának a meghatározása tekintetében, amelyek a tengeren töltött napoknak az ugyanazon tagállam lobogója alatt közlekedő halászhajók közötti átadására vonatkozó adatok összegyűjtésére és megküldésére szolgálnak. Ezeket a hatásköröket a 182/2011/EU rendeletnek megfelelően kell gyakorolni.
- (48) A halászati tevékenységek megszakításának elkerülése és az uniós halászok megélhetésének biztosítása érdekében ezt a rendeletet 2020. január 1-jétől kell alkalmazni, a halászati erő kifejtés korlátokra vonatkozó rendelkezések kivételével, amelyeket 2020. február 1-jétől kell alkalmazni, valamint egyes meghatározott régiókra vonatkozó bizonyos rendelkezések kivételével, amelyek tekintetében külön alkalmazási időpontot kell megállapítani. A sürgősségre tekintettel e rendeletnek a kihirdetését követően azonnal hatályba kell lépnie.
- (49) A halászati lehetőségeket az uniós joggal teljes összhangban kell felhasználni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

- (1) Ez a rendelet az uniós vizeken, valamint bizonyos halállományok és halállománycsoportok tekintetében az uniós halászhajók számára egyes nem uniós vizeken rendelkezésre álló halászati lehetőségeket határozza meg.
- (2) Az (1) bekezdésben említett halászati lehetőségek körébe a következők tartoznak:
- a) a 2020. évre és – amennyiben arról e rendelet rendelkezik – a 2021. évre szóló fogási korlátok;
 - b) a 2020. február 1-jétől 2021. január 31-ig tartó időszakra vonatkozó halászati erő kifejtés korlátok – kivéve, ha a 27. és a 28. cikk más időszakokat állapít meg az erő kifejtés korlátok vonatkozásában –, továbbá a halcsoportosulást előidéző eszközökre 2020-ban alkalmazandó halászati erő kifejtés korlátok;

¹⁷

Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- c) a CCAMLR-egyezmény hatálya alá tartozó területen élő bizonyos állományokra a 2019. december 1. és 2020. november 30. közötti időszakban alkalmazandó halászati lehetőségek;
- d) az IATTC-egyezmény hatálya alá tartozó területen élő bizonyos, a 30. cikkben meghatározott állományokra az említett cikk szerinti 2019-es és 2020-as időszakokban alkalmazandó halászati lehetőségek.

2. cikk

Hatály

- (1) Ez a rendelet az alábbiakra alkalmazandó:
 - a) uniós halászhajók;
 - b) uniós vizeken tartózkodó harmadik országbeli hajók.
- (2) Ez a rendelet a hobbihorgászatra is alkalmazandó, amennyiben arra a vonatkozó rendelkezések kifejezetten hivatkoznak.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában az 1380/2013/EU rendelet 4. cikkében szereplő fogalommeghatározások érvényesek. Emellett a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

- a) „harmadik országbeli hajó”: harmadik ország lobogója alatt közlekedő és harmadik országban lajstromozott halászhajó;
- b) „hobbihorgászat”: a tengerek biológiai erőforrásainak nem kereskedelmi célú kiaknázására irányuló – például szabadidős, turisztikai vagy sportolási célú – halászati tevékenység;
- c) „nemzetközi vizek”: egyetlen állam felségterületéhez vagy joghatósága alá sem tartozó vizek;
- d) „teljes kifogható mennyiség” (TAC):
 - i. az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (4)–(7) bekezdése értelmében a kirakodási kötelezettség alól mentesülő halászati tevékenységek keretében az egyes állományokból évente kirakodható halmennyiség;
 - ii. minden más halászatban az egyes állományokból évente kifogható halmennyiség;
- e) „kvóta”: a teljes kifogható mennyiségnek az Unió, valamely tagállam vagy valamely harmadik ország részére kiosztott hányada;
- f) „analitikai értékelések”: egy adott állomány alakulásának az állomány biológiai jellemzőin és kiaknázási mértékén alapuló mennyiségi értékelései, amelyek a tudományos vizsgálat szerint megfelelő minőségűek ahhoz, hogy tudományos szakvéleményként szolgáljanak a fogásokkal kapcsolatos jövőbeli lehetőségek mérlegelésénél;

- g) „szembőség”: a halászhálóknak az (EU) 2019/1241 rendelet¹⁸ 6. cikkének (27) bekezdésével összhangban megállapított szembősége;
- h) „uniós halászflootta-nyilvántartás”: az 1380/2013/EU rendelet 24. cikkének (3) bekezdésével összhangban a Bizottság által létrehozott nyilvántartás;
- i) „halászati napló”: az 1224/2009/EK rendelet 14. cikke szerinti napló.

4. cikk

Halászati övezetek

E rendelet alkalmazásában a következő övezeti meghatározások alkalmazandók:

- a) „ICES-övezetek” (ICES, Nemzetközi Tengerkutató Tanács): a 218/2009/EK rendelet¹⁹ III. mellékletének meghatározása szerinti földrajzi területek;
- b) „Skagerrak”: a nyugaton a Hanstholm világítótornyától a Lindesnes világítótoronyig, délen a Skagen világítótornyától a Tistlarna világítótoronyig, és innen a svéd part legközelebbi pontjáig húzódó vonallal határolt földrajzi terület;
- c) „Kattegat”: északon a Skagen világítótornyától a Tistlarna világítótoronyig, és innen a svéd part legközelebbi pontjáig, és délen Hasenøre-től Gnibens Spidsig, Korshagétól Spodsbjergig és Gilbjerg Hovedtől Kullenig húzódó vonallal határolt földrajzi terület;
- d) „az ICES 7 alterület 16. funkcionális egysége”: a következő koordináták által meghatározott pontokat sorrendben összekötő loxodromákkal határolt földrajzi terület:
 - é. sz. 53° 30', ny. h. 15° 00',
 - é. sz. 53° 30', ny. h. 11° 00',
 - é. sz. 51° 30', ny. h. 11° 00',
 - é. sz. 51° 30', ny. h. 13° 00',
 - é. sz. 51° 00', ny. h. 13° 00',
 - é. sz. 51° 00', ny. h. 15° 00';
- e) „az ICES 8c körzet 25. funkcionális egysége”: a következő koordináták által meghatározott pontokat sorrendben összekötő loxodromákkal határolt földrajzi terület:
 - é. sz. 43° 00', ny. h. 9° 00',

¹⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1241 rendelete (2019. június 20.) a halászati erőforrások és a tengeri ökoszisztémák technikai intézkedések révén történő védelméről, az 1967/2006/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet, továbbá az 1380/2013/EU, az (EU) 2016/1139, az (EU) 2018/973, az (EU) 2019/472 és az (EU) 2019/1022 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 894/97/EK, a 850/98/EK, a 2549/2000/EK, a 254/2002/EK, a 812/2004/EK és a 2187/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 198., 2019.7.25., 105. o.).

¹⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 218/2009/EK rendelete (2009. március 11.) az Atlanti-óceán északi részén halászatot folytató tagállamok névleges fogási statisztikájának benyújtásáról (HL L 87., 2009.3.31., 70. o.).

- é. sz. $43^{\circ} 00'$, ny. h. $10^{\circ} 00'$,
 - é. sz. $43^{\circ} 30'$, ny. h. $10^{\circ} 00'$,
 - é. sz. $43^{\circ} 30'$, ny. h. $9^{\circ} 00'$,
 - é. sz. $44^{\circ} 00'$, ny. h. $9^{\circ} 00'$,
 - é. sz. $44^{\circ} 00'$, ny. h. $8^{\circ} 00'$,
 - é. sz. $43^{\circ} 30'$, ny. h. $8^{\circ} 00'$;
- f) „az ICES 9a körzet 26. funkcionális egysége”: a következő koordináták által meghatározott pontokat sorrendben összekötő loxodromákkal határolt földrajzi terület:
- é. sz. $43^{\circ} 00'$, ny. h. $8^{\circ} 00'$,
 - é. sz. $43^{\circ} 00'$, ny. h. $10^{\circ} 00'$,
 - é. sz. $42^{\circ} 00'$, ny. h. $10^{\circ} 00'$,
 - é. sz. $42^{\circ} 00'$, ny. h. $8^{\circ} 00'$,
- g) „az ICES 9a körzet 27. funkcionális egysége”: a következő koordináták által meghatározott pontokat sorrendben összekötő loxodromákkal határolt földrajzi terület:
- é. sz. $42^{\circ} 00'$, ny. h. $8^{\circ} 00'$,
 - é. sz. $42^{\circ} 00'$, ny. h. $10^{\circ} 00'$,
 - é. sz. $38^{\circ} 30'$, ny. h. $10^{\circ} 00'$,
 - é. sz. $38^{\circ} 30'$, ny. h. $9^{\circ} 00'$,
 - é. sz. $40^{\circ} 00'$, ny. h. $9^{\circ} 00'$,
 - é. sz. $40^{\circ} 00'$, ny. h. $8^{\circ} 00'$,
- h) „az ICES 9a körzet 30. funkcionális egysége”: az a földrajzi terület, amely a Cádizi-öbölben Spanyolország joghatósága alá tartozik, és a 9a körzettel szomszédos;
- i) „az ICES 8c körzet 31. funkcionális egysége”: a következő koordináták által meghatározott pontokat sorrendben összekötő loxodromákkal határolt földrajzi terület:
- é. sz. $43^{\circ} 30'$, ny. h. $6^{\circ} 00'$,
 - é. sz. $44^{\circ} 00'$, ny. h. $6^{\circ} 00'$,
 - é. sz. $44^{\circ} 00'$, ny. h. $2^{\circ} 00'$,
 - é. sz. $43^{\circ} 30'$, ny. h. $2^{\circ} 00'$;

- j) „Cádizi-öböl”: az ICES 9a körzetnek a nyugati hosszúság 7° 23' 48"-tól keletre eső része;
- k) „a CCAMLR-egyezmény hatálya alá tartozó terület” (CCAMLR, az Antarktiszi Tengeri Élővilágának Védelmével Foglalkozó Bizottság): a 601/2004/EK tanácsi rendelet²⁰ 2. cikkének a) pontjában meghatározott földrajzi terület;
- l) „CECAF-övezetek” (CECAF, Kelet-közép-atlanti Halászati Bizottság): a 216/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet²¹ II. mellékletében meghatározott földrajzi területek;
- m) „az IATTC-egyezmény hatálya alá tartozó terület” (IATTC, az Amerikaközi Trópusi tonhal-bizottság): az Amerikai Egyesült Államok és a Costa Rica Köztársaság között megkötött 1949. évi egyezmény által létrehozott Amerikaközi Trópusi tonhal-bizottság megerősítéséről szóló egyezményben²² meghatározott földrajzi terület;
- n) „az ICCAT-egyezmény hatálya alá tartozó terület” (ICCAT, az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottság): az atlanti tonhalfélék védelméről szóló nemzetközi egyezményben²³ meghatározott földrajzi terület;
- o) „az IOTC illetékességi területe” (IOTC, Indiai-óceáni Tonhalbizottság): az Indiai-óceáni Tonhalbizottság létrehozásáról szóló megállapodásban²⁴ meghatározott földrajzi terület;
- p) „NAFO-övezetek” (NAFO, Északnyugat-atlanti Halászati Szervezet): a 217/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁵ III. mellékletében meghatározott földrajzi területek;
- q) „a SEAFO-egyezmény hatálya alá tartozó terület” (SEAFO, Délkelet-atlanti Halászati Szervezet): az Atlanti-óceán délkeleti körzetében található halászati erőforrások védelméről és kezeléséről szóló egyezményben²⁶ meghatározott földrajzi terület;

²⁰ A Tanács 601/2004/EK rendelete (2004. március 22.) az Antarktiszi tengeri élővilágának védelméről szóló egyezmény hatálya alá tartozó területen folytatott halászati tevékenységekre vonatkozó bizonyos ellenőrző intézkedések megállapításáról, valamint a 3943/90/EGK, a 66/98/EK és az 1721/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 97., 2004.4.1., 16. o.).

²¹ Az Európai Parlament és a Tanács 216/2009/EK rendelete (2009. március 11.) az Atlanti-óceán északi részén kívüli egyes területeken halászatot folytató tagállamok által a névleges fogási statisztikák benyújtásáról (HL L 87., 2009.3.31., 1. o.).

²² Az Amerikai Egyesült Államok és a Costa Rica Köztársaság között megkötött 1949. évi egyezmény által létrehozott Amerika-közi Trópusi Tonhalbizottság megerősítéséről szóló egyezménynek az Európai Közösség nevében történő megkötéséről szóló, 2006. május 22-i 2006/539/EK tanácsi határozattal (HL L 224., 2006.8.16., 22. o.) megkötött egyezmény.

²³ Az Unió a Közösségnek az 1984. július 10-én Párizsban aláírt, az atlanti tonhalfélék védelméről szóló nemzetközi egyezmény részes államai meghatalmazottai konferenciájának záróokmányához csatolt jegyzőkönyvvel módosított egyezményhez történő csatlakozásáról szóló, 1986. június 9-i 86/238/EGK tanácsi határozattal (HL L 162., 1986.6.18., 33. o.) csatlakozott az egyezményhez.

²⁴ Az Unió a Közösségnek az Indiai-óceáni Tonhal Bizottság létrehozásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló, 1995. szeptember 18-i 95/399/EK tanácsi határozattal (HL L 236., 1995.10.5., 24. o.) csatlakozott a megállapodáshoz.

²⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 217/2009/EK rendelete (2009. március 11.) az Atlanti-óceán északnyugati részén halászatot folytató tagállamok fogási és tevékenységi statisztikájának benyújtásáról (HL L 87., 2009.3.31., 42. o.).

²⁶ Az Atlanti-óceán délkeleti körzetében található halászati erőforrások védelméről és kezeléséről szóló egyezménynek az Európai Közösség által történő megkötéséről szóló, 2002. július 22-i 2002/738/EK tanácsi határozattal (HL L 234., 2002.8.31., 39. o.) megkötött egyezmény.

- r) „a SIOFA-megállapodás hatálya alá tartozó terület”: az Indiai-óceán déli részére vonatkozó halászati megállapodásban²⁷ meghatározott földrajzi terület;
- s) „az SPRFMO-egyezmény hatálya alá tartozó terület” (SPRFMO, Dél-csendes-óceáni Regionális Halászati Gazdálkodási Szervezet): a Csendes-óceán déli részén található nyílt tengeri halászati erőforrások védelméről és kezeléséről szóló egyezményben²⁸ meghatározott földrajzi terület;
- t) „a WCPFC-egyezmény hatálya alá tartozó terület” (WCPFC, Nyugat- és Közép-csendes-óceáni Halászati Egyezmény): a Csendes-óceán nyugati és középső körzetében található hosszú távon vándorló halállományok védelméről és kezeléséről szóló egyezményben²⁹ meghatározott földrajzi terület;
- u) „a Bering-tenger nyílt tengeri része”: a Bering-tenger nyílt tengeri földrajzi területe, amely kívül esik a Bering-tenger partján fekvő államok parti tengerei szélességének méréséhez használt alapvonalaktól számított 200 tengeri mérföldes sávon;
- v) „az IATTC és a WCPFC illetékességi területének közös része”: a következő vonalakkal határolt terület:
 - ny. h. 150°,
 - ny. h. 130°,
 - d. sz. 4°,
 - d. sz. 50°.

II. CÍM

AZ UNIÓS HALÁSZHAJÓK HALÁSZATI LEHETŐSÉGEI

I. fejezet

Általános rendelkezések

5. cikk

A teljes kifogható mennyiségek és elosztásuk

- (1) Az uniós vizeken, illetve a bizonyos, nem uniós vizeken tartózkodó uniós halászhajókra vonatkozó teljes kifogható mennyiségeket, azok tagállamok közötti elosztását és – adott esetben – a teljes kifogható mennyiségekhez funkcionálisan kapcsolódó feltételeket az I. melléklet határozza meg.

²⁷ Az Unió az Indiai-óceán déli részére vonatkozó halászati megállapodásnak az Európai Közösség nevében történő megkötéséről szóló, 2008/780/EK tanácsi határozattal (2008. szeptember 29.) (HL L 268., 2008.10.9., 27. o.) csatlakozott a megállapodáshoz.

²⁸ Az Unió a Csendes-óceán déli részén található nyílt tengeri halászati erőforrások védelméről és kezeléséről szóló egyezménynek az Európai Unió nevében történő jóváhagyásáról szóló, 2011. október 3-i 2012/130/EU tanácsi határozattal (HL L 67., 2012.3.6., 1. o.) csatlakozott az egyezményhez.

²⁹ Az Unió a Közösségnek a Csendes-óceán nyugati és középső körzetében található hosszú távon vándorló halállományok védelméről és kezeléséről szóló egyezményhez való csatlakozásáról szóló, 2004. április 26-i 2005/75/EK tanácsi határozattal (HL L 32., 2005.2.4., 1. o.) csatlakozott az egyezményhez.

- (2) Az uniós halászhajók számára engedélyezett a halászat a Feröer szigetek, Grönland és Norvégia halászati joghatósága alá tartozó vizeken, valamint a Jan Mayen körüli halászati övezetben az e rendelet I. mellékletében megállapított teljes kifogható mennyiségek keretein belül, az e rendelet 16. cikkében és III. mellékletében, valamint az (EU) 2017/2403 európai parlamenti és tanácsi rendeletben³⁰ és annak végrehajtási rendelkezéseiben meghatározott feltételre is figyelemmel.

6. cikk

A tagállamok által meghatározandó teljes kifogható mennyiségek

- (1) Egyes halállományok vonatkozásában a teljes kifogható mennyiségeket az érintett tagállamok állapítják meg. Ezeket az állományokat az I. melléklet határozza meg.
- (2) A tagállamok által meghatározandó teljes kifogható mennyiségeknek:
- a) összhangban kell lenniük a KHP-ra vonatkozó elvekkel és szabályokkal, különösen az állományok fenntartható kiaknázásának elvével; valamint
 - b) az alábbiakat kell eredményezniük:
 - i. amennyiben rendelkezésre állnak analitikai értékelések, 2020-tól a lehető legnagyobb valószínűséggel az állománynak a maximális fenntartható hozammal összhangban történő kiaknázása; vagy
 - ii. amennyiben az analitikai értékelések nem vagy csak hiányos formában állnak rendelkezésre, az állománynak a halászati gazdálkodásban alkalmazott elővigyázatossági megközelítéssel összhangban álló kiaknázása.
- (3) 2020. március 15-ig minden érintett tagállam benyújtja a Bizottságnak a következő információkat:
- a) az elfogadott teljes kifogható mennyiségek;
 - b) az érintett tagállam által összegyűjtött és értékelt adatok, amelyeken az elfogadott teljes kifogható mennyiségek alapulnak;
 - c) annak részletes bemutatása, hogy az elfogadott teljes kifogható mennyiségek miként felelnek meg a (2) bekezdésnek.

7. cikk

A fogások és járulékos fogások kirakodásának feltételei

- (1) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke szerinti kirakodási kötelezettség hatálya alá nem tartozó fogások csak akkor tárolhatók a fedélzeten, illetve csak akkor rakodhatók ki, ha:
- a) azokat kvótával rendelkező tagállam lobogója alatt közlekedő hajók ejtették, és ez a kvóta még nincs kimerítve; vagy
 - b) azok olyan uniós kvótából való részesedésnek felelnek meg, amelyet nem osztottak el kvótaként a tagállamok között, és a szóban forgó uniós kvóta még nincs kimerítve.

³⁰

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2403 rendelete (2017. december 12.) a külső vizeken halászó flották fenntartható kezeléséről, valamint az 1006/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2017.12.28., 81. o.).

- (2) A nem célfajoknak az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (8) bekezdése szerinti, biztonságos biológiai határértékeken belüli állományait e rendelet I. melléklete határozza meg abból a célból, hogy esetükben el lehessen térni a fogásoknak az érintett kvótába való beleszámítására vonatkozó, ugyanabban a cikkben megállapított kötelezettségtől.

[8. cikk

A teljes kifogható mennyiségre vonatkozó kvótacsere-mechanizmus a kirakodási kötelezettség bevezetéséhez kapcsolódó elkerülhetetlen járulékos fogások esetében

- (1) A kirakodási kötelezettség bevezetését figyelembe veendő, továbbá annak érdekében, hogy az egyes járulékos fogásokra vonatkozó kvótákkal nem rendelkező tagállamok is kvótához jussanak, az IA. mellékletben felsorolt teljes kifogható mennyiségekre az e cikkben meghatározott kvótacsere-mechanizmus alkalmazandó.
- (2) A teljes kifogható mennyiségből a közönséges tőkehal kelta-tengeri, a közönséges tőkehal Skóciától nyugatra fekvő vizekben élő, a vékonybajszú tőkehal ír-tengeri és a sima lepényhal ICES 7h, 7j és 7k övezetben élő állományai tekintetében az egyes tagállamoknak megítélt kvóta 6 %-át, valamint a vékonybajszú tőkehal Skóciától nyugatra fekvő vizekben élő állományai tekintetében e kvóta 3 %-át rendelkezésre kell bocsátani, és e kvótákból 2019. január 1-jén közös kvótacserealap jön létre. 2019. március 31-ig a kvótával nem rendelkező tagállamok kizárólagos hozzáférést kapnak ehhez a kvótaalaphoz.
- (3) Az alaphoz felhasznált mennyiségek nem cserélhetők, illetve nem csoportosíthatók át a következő évre. A fel nem használt mennyiségeket 2019. március 31. után azon tagállamoknak kell visszautalni, amelyek hozzájárultak a közös kvótacserealaphoz.
- (4) A hozzájárulás ellenében biztosított kvótáknak lehetőség szerint a teljes kifogható mennyiségek egy olyan listájáról kell származniuk, amelyet a kvótaalaphoz hozzájáruló egyes tagállamok határoztak meg az IA. melléklet függelékében foglaltak szerint.
- (5) E kvótáknak – a piaci árfolyam vagy más kölcsönösen elfogadható árfolyam alapján – kereskedelmileg egyenértékűnek kell lenniük az eredeti kvótákkal. Egyéb alternatívák hiányában a Halászati és Akvakultúra-termékek Piacának Európai Megfigyelőközpontja által meghatározott előző évi uniós átlagárakkal összhangban lévő gazdasági egyenértéket kell alapul venni.
- (6) Azokban az esetekben, amikor a tagállamok a fenti mechanizmus keretében nem tudják hasonló mértékben fedezni elkerülhetetlen járulékos fogásaikat, törekedniük kell arra, hogy az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (8) bekezdése szerint olyan kvótacsere-megállapodásra jussanak, amely biztosítja az azonos kereskedelmi értéken történő kvótacserét.

A cikk felülvizsgálat tárgyát fogja képezni a járulékos fogásokra vonatkozó teljes kifogható mennyiségekkel kapcsolatos értékelés alapján.]

9. cikk

Halászati erőfelfejtési korlátok az ICES 7e körzetben

- (1) Az 1. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett időszakokban az ICES 7e körzetben előforduló nyelvhálállományokkal folytatott gazdálkodásra vonatkozóan

fennálló jogok és kötelezettségek technikai vonatkozásait a IIA. melléklet határozza meg.

- (2) Egy tagállam által a IIA. melléklet 7.4. pontjának megfelelően benyújtott kérelem alapján a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján a IIA. melléklet 5. pontjában említetteken kívül olyan további tengeren tölthető napokat oszthat ki a kérelmező tagállamnak, amelyeken a lobogó szerinti tagállam a szabályozott halászeszközök valamelyikét szállító hajói számára engedélyezheti, hogy az ICES 7e körzeten belül tartózkodjanak. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 50. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással kell elfogadni.
- (3) A IIA. melléklet 8.1. pontjában említettek értelmében a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján, fokozott tudományos megfigyelési program alapján 2020. február 1. és 2021. január 31. között a IIA. melléklet 5. pontjában említetteken kívül legfeljebb három olyan többletnapot oszthat ki a kérelmező tagállamnak, amelyeken hajói az ICES 7e körzeten belül tartózkodhatnak. A szóban forgó többletnap-kiosztás a tagállam által a IIA. melléklet 8.3. pontjának megfelelően benyújtott ismertetés alapján, valamint a HTMGB-vel folytatott konzultációt követően történik. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 50. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással kell elfogadni.

[10. cikk

A farkassügér halászatára vonatkozó intézkedések

- (1) Az uniós halászhajók és a partról halászatot folytató kereskedelmi halászatok számára tilos a farkassügér halászata az ICES 4b és 4c körzetben, valamint az ICES 7 területen. Az említett területen kifogott farkassügéret tilos a fedélzeten tartani, átrakni, áthelyezni és kirakodni.
- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve, 2020 januárjában, valamint 2020. április 1. és december 31. között az uniós halászhajók az ICES 4b, 4c, 7d, 7e, 7f és 7h körzetben, valamint az ICES 7a és 7g körzetben az Egyesült Királyság felségterületéhez tartozó, az alapvonaltól számított 12 tengeri mérföldön belüli vizeken halászhatnak farkassügérré és az alábbi halászeszközökkel és az alábbi határértékeken belül az e területeken kifogott farkassügéreket fedélzeten tarthatják, átrakodhatják, áthelyezhetik és kirakodhatják:
 - a) fenékvonóhálóval³¹ oly módon, hogy az elkerülhetetlen járulékos fogások tömege kéthavonta ne haladja meg a p.m. kg-ot, valamint bármely napon az adott halászhajó által kifogott és a fedélzetén lévő összes tengeri élőlény tömegének p.m. %-át;
 - b) kerítőhálóval³² oly módon, hogy az elkerülhetetlen járulékos fogások tömege havonta ne haladja meg a p.m. kg-ot, valamint bármely napon az adott halászhajó által kifogott és a fedélzeten lévő összes tengeri élőlény tömegének p.m. %-át;
 - c) horoggal és horogsorral³³, évente és hajónként legfeljebb p.m. tonna mennyiségig;

³¹ A fenékvonóhálók valamennyi típusa (OTB, OTT, PTB, TBB, TBN, TBS és TB).

³² A kerítőhálók valamennyi típusa (SSC, SDN, SPR, SV, SB és SX).

³³ A horogsoros és horgászbotos halászat valamennyi formája (LHP, LHM, LLD, LL, LTL, LX és LLS).

- d) rögzített kopoltyúhálós³⁴ oly módon, hogy az elkerülhetetlen járulékos fogások tömege évente és hajónként ne haladja meg a p.m. tonnát.

Az első albekezdésben meghatározott eltérések azokra az uniós halászhajókra vonatkoznak, amelyek a 2015. július 1. és 2016. szeptember 30. közötti időszakban dokumentáltan fogtak farkassügeret: a c) pontban szereplő eltérés a horoggal és horogsorral ejtett dokumentált fogásokra, a d) pontban említett eltérés pedig a rögzített kopoltyúhálós ejtett dokumentált fogásokra vonatkozik. Egy adott uniós halászhajó helyettesítése esetén a tagállamok engedélyezhetik, hogy az eltérés egy másik halászhajóra vonatkozzon, feltéve, hogy a szóban forgó eltérés hatálya alá tartozó uniós halászhajók száma és teljes halászati kapacitása nem növekszik.

- (3) A (2) bekezdésben meghatározott fogási korlátok nem vihetők át egyik hajóról a másikra, továbbá azokban az esetekben, amelyekre havi korlátok alkalmazandók, nem vihetők át egyik hónapról a másikra. Az egy naptári hónapban egynél több halászeszközt használó uniós halászhajók esetében a (2) bekezdésben bármely halászeszköz tekintetében meghatározott legalacsonyabb fogási korlátozás alkalmazandó.

A tagállamok minden hónap vége után legkésőbb 15 nappal jelentést tesznek a Bizottságnak farkassüger-fogásaikról, az alkalmazott halászeszköz típusa szerinti bontásban.

- (4) Az ICES 4b, 4c, 6a és 7a–7k körzetben – többek között a partról – folytatott hobbihorgászat keretében:
- a) 2020. január 1. és március 31., valamint november 1. és december 31. között a farkassüger esetében kizárólag a horgászbottal vagy a kézi horogsorral történő „fogd ki és engedd vissza” horgászat engedélyezhető. Az említett időszakban az adott területen kifogott farkassügereket tilos a fedélzeten tartani, áthelyezni, átrakni vagy kirakodni;
- b) 2020. április 1. és október 31. között minden horgász számára naponta legfeljebb p.m. farkassüger horgászbottal vagy kézi horogsorral történő kifogása és megtartása engedélyezett. A megtartott farkassüger minimális mérete 42 cm.
- (5) Az ICES 8a és 8b körzetben folytatott hobbihorgászat keretében minden horgász számára naponta legfeljebb p.m. farkassüger horgászbottal vagy kézi horogsorral történő kifogása és megtartása engedélyezett. A megtartott farkassüger minimális mérete 42 cm.

Az intézkedéseket az ICES-szakvélemény kibocsátása után felül kell vizsgálni.]

[11. cikk

Az ICES területének uniós vizein az európai angolna halászatára vonatkozó intézkedések

Tilos az európai angolna bármiféle célzott és járulékos halászata vagy hobbihorgászata az ICES területének uniós vizein, valamint az olyan brakkvizeken, mint például a torkolatok, a parti lagúnák és az átmeneti vizek, az egyes érintett tagállamok által meghatározandó, 2020. augusztus 1. és 2021. február 29. közé eső három összefüggő hónapból álló időszakban. A tagállamok a kijelölt időszakokról legkésőbb 2020. június 1-jéig tájékoztatják a Bizottságot.

Az intézkedéseket az ICES-szakvélemény kibocsátása után felül kell vizsgálni.]

³⁴

Minden rögzített kopoltyúháló és csapda (GTR, GNS, FYK, FPN és FIX).

12. cikk

A halászati lehetőségek elosztására vonatkozó különös rendelkezések

- (1) A halászati lehetőségeknek az e rendeletben meghatározott, tagállamok közötti elosztása nem érinti a következőket:
 - a) az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (8) bekezdése alapján végrehajtott cserék;
 - b) az 1224/2009/EK rendelet 37. cikke alapján végrehajtott levonások és újraelosztások;
 - c) az (EU) 2017/2403 tanácsi rendelet 12. és 47. cikke alapján végrehajtott újraelosztások;
 - d) a 847/96/EK rendelet 3. cikke és az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése szerint engedélyezett további kirakodások;
 - e) a 847/96/EK rendelet 4. cikkével és az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdésével összhangban visszatartott mennyiségek;
 - f) az 1224/2009/EK rendelet 105., 106. és 107. cikke alapján végrehajtott levonások;
 - g) az e rendelet 17. cikke szerinti kvótaátadások és -cserék.
- (2) Az elővigyázatossági vagy analitikai TAC hatálya alá tartozó állományokat e rendelet I. melléklete állapítja meg a teljes kifogható mennyiségeknek és kvótáknak a 847/96/EK rendeletben előírt éves kezelése céljából.
- (3) Amennyiben az e rendelet I. melléklete ettől eltérően nem rendelkezik, a 847/96/EK rendelet 3. cikke az elővigyázatossági TAC hatálya alá tartozó állományokra, az említett rendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdése, valamint 4. cikke pedig az analitikai TAC hatálya alá tartozó állományokra alkalmazandó.
- (4) A 847/96/EK rendelet 3. és 4. cikke nem alkalmazandó, ha valamely tagállam az egymást követő évek közötti rugalmasságnak az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdésében meghatározott elvét alkalmazza.

13. cikk

A Kelta-tengerben élő közönséges tőkehalra és vékonybajszú tőkehalra vonatkozó korrekciós intézkedések

- (1) Az ICES 7f–7k körzetben, valamint az ICES 7e körzetben a nyugati hosszúság 5°-tól nyugatra fenékvonóhálóval vagy kerítőhálóval³⁵ halászó uniós hajókra a következő intézkedések alkalmazandók:
 - a) 2020. február 1. és 2020. március 15. között e hajók számára tilos a halászat az említett területen;
 - b) azon uniós hajókon, amelyek részére a szóban forgó területen közönséges tőkehalra vonatkozó halászati lehetőségeket osztottak ki, vagy legalább 20 %-os tengeri megfigyelői jelenlétet kell biztosítani, vagy e hajóknak az (EU) 2019/1241 rendelet 23. cikke (5) bekezdésében foglaltaknak megfelelően működő CCTV-rendszerrel kell rendelkezniük.

³⁵

Halászeszközkódok: OTB, OTT, OT, PTB, PT, SSC, SDN, SPR, SX, SV, TBN, TBS, TB, TX.

- (2) Az (1) bekezdésben említett intézkedések nem vonatkoznak azokra az uniós hajókra, amelyek az alábbi kategóriák valamelyikébe tartoznak:
- a) amelyek fogásain belül vagy a vékonybajszú tőkehal aránya legalább 55 %;
 - b) amelyek fogásain belül az ördöghal, a szürke tőkehal, illetve a rombuszhal együttes aránya legalább 55 %;
 - c) amelyek legalább 120 mm-es szembőségű zsákvéget használnak olyan halászeszközökkel együtt, amelyekben a horgászszinór és az alínemelő közötti távolság legalább 1 méter;
 - d) amelyek fedélzetükön csak egy darab olyan szabályozott, különlegesen szelektív halászeszközt szállítanak, amelynek műszaki jellemzői a HTMGB általi értékelés tárgyát képező tudományos tanulmány szerint azt eredményezik, hogy a fogás összetételének kevesebb, mint 1 %-át teszi ki a közönséges tőkehal.
- (3) Az ICES 7f–7k körzetben, valamint az ICES 7e körzetben a nyugati hosszúság 5°-tól nyugatra fenékvonóhálóval vagy kerítőhálóval halászó azon uniós hajóknak, amelyek fogásain belül vagy a vékonybajszú tőkehal aránya, vagy az ördöghal, a szürke tőkehal, illetve a rombuszhal együttes aránya legalább 55 %, legalább 100 mm-es szembőségű zsákvéget kell használniuk.
- (4) Ez a cikk nem vonatkozik azokra az uniós hajókra, amelyek fogásain belül a norvég homár aránya legalább 30 %.

14. cikk Tiltott fajok

- (1) Uniós halászhajók számára tilos a következő fajok halászata, fedélzeten tartása, átrakása és kirakodása:
- a) csillagrája (*Amblyraja radiata*) az ICES 2a, 3a és 7d körzet, valamint az ICES 4 alterület uniós vizein;
 - b) érdes tüskéscápa (*Centrophorus squamosus*) az ICES 2a körzet és az ICES 4 alterület uniós vizein, valamint az ICES 1 és 14 alterület uniós és nemzetközi vizein;
 - c) portugál cápa (*Centroscymnus coelolepis*) az ICES 2a körzet és az ICES 4 alterület uniós vizein, valamint az ICES 1 és 14 alterület uniós és nemzetközi vizein;
 - d) búvárcápa (*Dalatias licha*) az ICES 2a körzet és az ICES 4 alterület uniós vizein, valamint az ICES 1 és 14 alterület uniós és nemzetközi vizein;
 - e) madárcsőrű tüskéscápa (*Deania calcea*) az ICES 2a körzet és az ICES 4 alterület uniós vizein, valamint az ICES 1 és 14 alterület uniós és nemzetközi vizein;
 - f) a sima rája (*Dipturus batis*) mindkét faja (vö. *Dipturus flossada* és vö. *Dipturus intermedia*) az ICES 2a körzet, valamint az ICES 3, 4, 6, 7, 8, 9 és 10 alterület uniós vizein;
 - g) nagy lámpáscápa (*Etmopterus princeps*) az ICES 2a körzet és az ICES 4 alterület uniós vizein, valamint az ICES 1 és 14 alterület uniós és nemzetközi vizein;

- h) közönséges kutyacápa (*Galeorhinus galeus*) horogsorral halászva az ICES 2a körzet és az ICES 4 alterület uniós vizein, valamint az ICES 1, 5, 6, 7, 8, 12 és 14 alterület uniós és nemzetközi vizein;
 - i) heringcápa (*Lamna nasus*) valamennyi vízterületen;
 - j) tüskés rája (*Raja clavata*) az ICES 3a körzet uniós vizein;
 - k) cifra rája (*Raja undulata*) az ICES 6 és 10 alterület uniós vizein;
 - l) cetcápa (*Rhincodon typus*) valamennyi vízterületen;
 - m) közönséges hegedűrája (*Rhinobatos rhinobatos*) a Földközi-tengeren;
 - n) tüskécápa (*Squalus acanthias*) az ICES 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 és 10 alterület uniós vizein, az IA. mellékletben szereplő, a fogások elkerülésére irányuló programok kivételével.
- (2) Az (1) bekezdésben említett fajok véletlenül fogott egyedeit meg kell óvni az esetleges sérülésektől. Ezeket az egyedeket haladéktalanul vissza kell engedni a tengerbe.

15. cikk
Adatküldés

Amikor a tagállamok az 1224/2009/EK rendelet 33. és 34. cikke alapján a Bizottsághoz benyújtják a kifogott állományok kirakodott mennyiségeire vonatkozó adatokat, az e rendelet I. mellékletében meghatározott állománykódokat használják.

II. fejezet

Harmadik országok vizeire vonatkozó halászati engedélyek

16. cikk
Halászati engedélyek

- (1) A harmadik országok vizein halászó uniós halászhajók rendelkezésére álló halászati engedélyek maximális számát a III. melléklet határozza meg.
- (2) Amennyiben az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (8) bekezdése alapján valamelyik tagállam az e rendelet III. mellékletében meghatározott halászati területek vonatkozásában kvótát ad át egy másik tagállamnak (kvótacsere), átadáskor a halászati engedélyeket is megfelelő módon át kell adni, és erről értesíteni kell a Bizottságot. Az egyes halászati területekre vonatkozó halászati engedélyeknek e rendelet III. mellékletében meghatározott teljes számát azonban nem lehet túllépni.

III. fejezet

Halászati lehetőségek a regionális halászati gazdálkodási szervezetek illetékessége alá tartozó vizeken

1. SZAKASZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

17. cikk

Kvótaátadás és -csere

- (1) Amennyiben egy adott regionális halászati gazdálkodási szervezet szabályai engedélyezik a regionális halászati gazdálkodási szervezet szerződő felei közötti kvótaátadást vagy -cserét, egy adott tagállam (a továbbiakban: az érintett tagállam) megvitathatja valamely másik szerződő féllel a tervezett kvótaátadást vagy -cserét, és adott esetben felvázolhatja annak lehetséges feltételeit.
- (2) Miután az érintett tagállam értesítette a Bizottságot, a Bizottság jóváhagyhatja a tervezett kvótaátadás vagy -csere feltételeit, amelyeket a tagállam a regionális halászati gazdálkodási szervezet érintett szerződő felével megvitatott. A Bizottság ezt követően indokolatlan késedelem nélkül kifejezi egyetértését azzal, hogy a regionális halászati gazdálkodási szervezet érintett szerződő felével lebonyolítandó kvótaátadást vagy -cserét magára nézve kötelezőnek ismerje el. Ezután a Bizottság a megállapodás szerinti kvótaátadásról vagy -cseréről értesíti a regionális halászati gazdálkodási szervezet titkárságát, a szervezet szabályai szerint.
- (3) A Bizottság tájékoztatja a tagállamokat a megállapodás szerinti kvótaátadásról vagy -cseréről.
- (4) A kvótaátadás vagy -csere keretében a regionális halászati gazdálkodási szervezet érintett szerződő felétől kapott vagy annak átadott halászati lehetőségeket az érintett tagállam számára kiosztott kvótának vagy a számára kiosztott kvótát csökkentő mennyiségnek kell tekinteni, mégpedig attól az időponttól kezdődően, amikor a kvótaátadás vagy -csere a regionális halászati gazdálkodási szervezet érintett szerződő felével kötött megállapodás értelmében vagy – adott esetben – az érintett regionális halászati gazdálkodási szervezet szabályainak megfelelően hatályba lép. A kvótaátadás vagy -csere nem módosíthatja a halászati lehetőségek tagállamok közötti elosztására szolgáló, a halászati tevékenységek relatív stabilitásának elvével összhangban meghatározott érvényes elosztási kulcsot.
- (5) Ez a cikk a regionális halászati gazdálkodási szervezetek szerződő feleitől az Unió részére történő kvótaátadások, illetve az átadott kvóták tagállamok közötti elosztása tekintetében 2021. január 31-ig alkalmazandó.

2. SZAKASZ

AZ ICCAT-EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ TERÜLET

18. cikk

A halászati, tenyésztési és hizlalási kapacitás korlátozása

- (1) Az Atlanti-óceán keleti részén a kékúszójú tonhal 8 kg/75 cm és 30 kg/115 cm közötti méretű egyedeinek aktív halászatára engedéllyel rendelkező, csalival és

pergetett horogsorral halászó uniós hajók számát a IV. melléklet 1. pontjában meghatározottak szerint kell korlátozni.

- (2) A Földközi-tengeren a kékúszójú tonhal 8 kg/75 cm és 30 kg/115 cm közötti méretű egyedeinek aktív halászatára engedéllyel rendelkező, part menti kisüzemi halászatot folytató uniós hajók számát a IV. melléklet 2. pontjában meghatározottak szerint kell korlátozni.
- (3) Az Adriai-tengeren a kékúszójú tonhal 8 kg/75 cm és 30 kg/115 cm közötti méretű egyedeinek tenyésztési célú aktív halászatára engedéllyel rendelkező uniós halászhajók számát a IV. melléklet 3. pontjában meghatározottak szerint kell korlátozni.
- (4) Az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren a kékúszójú tonhal halászatára, fedélzeten tartására, átrakására, szállítására vagy kirakodására engedéllyel rendelkező halászhajók számát és bruttó tonnatartalomban mért teljes kapacitását a IV. melléklet 4. pontjában meghatározottak szerint kell korlátozni.
- (5) Az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren kékúszójú tonhal-halászat céljából állított csapdák számát a IV. melléklet 5. pontjában meghatározottak szerint kell korlátozni.
- (6) Az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren a kékúszójú tonhal-tenyésztési kapacitást, a hizlalási kapacitást és a kifogott vadon élő kékúszójú tonhalak telepíthető egyedeinek maximális számát a IV. melléklet 6. pontjában meghatározottak szerint kell korlátozni.
- (7) Az 520/2007/EK tanácsi rendelet³⁶ 12. cikkének megfelelően az észak-atlanti germon célfajként való halászatára engedéllyel rendelkező uniós halászhajók maximális számát az e rendelet IV. mellékletének 7. pontjában meghatározottak szerint kell korlátozni.
- (8) Az ICCAT-egyezmény hatálya alá tartozó területen nagyszemű tonhalra halászó, legalább 20 méter teljes hosszúságú uniós halászhajók maximális számát a IV. melléklet 8. pontja határozza meg.

19. cikk

Hobbihorgászat

A tagállamok az ID. melléklet szerint a részükre kiosztott kvóták egy részét adott esetben hobbihorgászatra osztják ki.

20. cikk

Cápák

- (1) Tilos – akár egészben, akár daraboltan – a fedélzeten tartani, átrakni vagy kirakodni bármilyen halászatban kifogott nagyszemű rókapát (*Alopias superciliosus*).
- (2) Tilos az *Alopias* nembe tartozó rókapafajok célzott halászata.
- (3) Tilos – akár egészben, akár daraboltan – a fedélzeten tartani, átrakni vagy kirakodni az ICCAT-egyezmény hatálya alá tartozó területen folytatott halászatban kifogott, *Sphyrnidae* családba tartozó pörölycápákat (a *Sphyrna tiburo* kivételével).

³⁶

A Tanács 520/2007/EK rendelete (2007. május 7.) a hosszú távon vándorló fajok egyes állományainak védelmét célzó technikai intézkedések megállapításáról és a 973/2001/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 123., 2007.5.12., 3. o.).

- (4) Tilos – akár egészben, akár daraboltan – a fedélzeten tartani, átrakni vagy kirakodni bármilyen halászatban kifogott fehérfoltú cápát (*Carcharhinus longimanus*).
- (5) Tilos a fedélzeten tartani bármilyen halászatban kifogott selyemcápát (*Carcharhinus falciformis*).

{A 3. SZAKASZT A REGIONÁLIS HALÁSZATI GAZDÁLKODÁSI SZERVEZETEK VONATKOZÓ ÉVES ÜLÉSE UTÁN FELÜL KELL VIZSGÁLNI. }

3. SZAKASZ

A CCAMLR-EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ TERÜLET

21. cikk

Tilalmak és fogási korlátok

- (1) Az V. melléklet A. részében meghatározott fajok célzott halászata tilos az ugyanott meghatározott övezetekben és időszakokban.
- (2) A felderítő halászat tekintetében az V. melléklet B. részében meghatározott teljes kifogható mennyiségek és járulékos fogási korlátok alkalmazandók az ugyanott feltüntetett alterületeken.

22. cikk

Felderítő halászat

- (1) A FAO 88.1 és 88.2 alterületen, valamint az 58.4.1, az 58.4.2 és az 58.4.3a körzet nemzeti joghatóságon kívüli területein a tagállamok 2019-ben részt vehetnek az atlanti jégahalak (*Dissostichus* spp.) horogsoros felderítő halászatában. Amennyiben valamely tagállam részt kíván venni ilyen halászatban, arról a 601/2004/EK rendelet 7. és 7a. cikkének megfelelően legkésőbb 2019. június 1-jéig értesíti a CCAMLR titkárságát.
- (2) A teljes kifogható mennyiségeket és a járulékos fogási korlátokat a FAO 88.1 és 88.2 alterület, valamint az 58.4.1, az 58.4.2 és az 58.4.3a körzet vonatkozásában, és ezek mindegyikének kisléptékű kutatási egységenkénti felosztását az V. melléklet B. része határozza meg. A halászatot bármely kisléptékű kutatási egység területén be kell szüntetni, ha a bejelentett fogás mértéke eléri a meghatározott teljes kifogható mennyiséget, és az említett kisléptékű kutatási egységben az idény hátralévő részére be kell tiltani a halászatot.
- (3) A halászatot földrajzilag és a tengermélység-tartomány szempontjából a lehető legkiterjedtebb területen kell végezni, a halászati potenciál meghatározásához szükséges információk megszerzése és a fogások és halászati erő kifejtés túlzott koncentrációjának elkerülése érdekében. Mindazonáltal a FAO 88.1 és 88.2 alterületen, valamint az 58.4.1, az 58.4.2 és az 58.4.3a. körzetben tilos a halászat 550 méternél kisebb mélységben.

23. cikk

Krillhalászat a 2019/2020-as halászati idényben

- (1) Amennyiben valamely tagállam a 2019/2020-as halászati idényben krillre (*Euphausia superba*) kíván halászni a CCAMLR-egyezmény hatálya alá tartozó területen, az e rendelet V. mellékletének C. része szerinti formanyomtatványon

legkésőbb 2019. május 1-jéig értesíti a Bizottságot a krillhalászatban való részvételi szándékáról. A tagállamok által benyújtott információk alapján a Bizottság legkésőbb 2019. május 30-ig eljuttatja az értesítéseket a CCAMLR titkárságához.

- (2) Az e cikk (1) bekezdésében említett értesítésnek tartalmaznia kell a 601/2004/EK rendelet 3. cikkében előírt információkat valamennyi olyan halászhajó tekintetében, amely számára a tagállam engedélyezni kívánja a krillhalászatban való részvételt.
- (3) A CCAMLR-egyezmény hatálya alá tartozó területeken krillhalászatban részt venni szándékozó tagállamok kizárólag az engedéllyel rendelkező azon halászhajóikról küldenek értesítést, amelyek az értesítés időpontjában a lobogóik alatt közlekednek, vagy amelyek az értesítés időpontjában valamely más CCAMLR-tag lobogója alatt közlekednek, de a halászat idején várhatóan az adott tagállam lobogója alatt fognak közlekedni.
- (4) A tagállamok jogosultak a krillhalászatban való részvételt olyan hajó számára is engedélyezni, amely nem szerepel a CCAMLR titkárságának az e cikk (1), (2) és (3) bekezdése szerint küldött értesítésben, amennyiben valamely engedéllyel rendelkező hajó indokolt működési okokból vagy *vis maior* következtében nem vehet részt a halászatban. Ilyen esetekben az érintett tagállam haladéktalanul tájékoztatja a CCAMLR titkárságát és a Bizottságot, és megadja:
 - a) a helyettesítésre szánt hajó(k) részletes adatait, beleértve a 601/2004/EK rendelet 3. cikkében előírt információkat is;
 - b) a helyettesítést indokló okok részletes leírását, valamint a vonatkozó bizonyítékokat és igazolásokat.
- (5) A tagállamok nem engedélyezhetik a krillhalászatban való részvételt olyan halászhajó számára, amely szerepel a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatot folytató hajókról készített valamely CCAMLR-jegyzékben.

4. SZAKASZ

AZ IOTC ILLETÉKESSÉGI TERÜLETE

24. cikk

Az IOTC illetékességi területén halászó hajók halászati kapacitásának korlátozása

- (1) Az IOTC illetékességi területén trópusi tonhalfélékre halászó uniós halászhajók maximális számát és azok bruttó tonnatartalomban mért megfelelő kapacitását a VI. melléklet 1. pontja határozza meg.
- (2) Az IOTC illetékességi területén kardhalra (*Xiphias gladius*) és germonra (*Thunnus alalunga*) halászó uniós halászhajók maximális számát és azok bruttó tonnatartalomban mért megfelelő kapacitását a VI. melléklet 2. pontja határozza meg.
- (3) A tagállamok az (1) és (2) bekezdésben említett két halászati tevékenység egyikéhez kijelölt hajókat átcsoportosíthatják a másik halászati tevékenységhez, amennyiben bizonyítani tudják a Bizottság előtt, hogy ez a változtatás nem eredményezi az érintett halállományokra irányuló halászati erő kifejtés növekedését.
- (4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy amennyiben flottájuk kapacitását csoportosítására tesznek javaslatot, az átcsoportosítandó hajók szerepeljenek az IOTC hajólajstromában vagy valamely másik regionális tonhalhalászati szervezet hajólajstromában. Továbbá nem csoportosíthatók át azok a

hajók, amelyek szerepelnek a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatot folytató hajók valamely regionális halászati gazdálkodási szervezet által összeállított jegyzékében.

- (5) A tagállamok halászati kapacitásukat az (1) és (2) bekezdésben említett felső határértékeket meghaladóan csak az IOTC-nek benyújtott fejlesztési tervekben megszabott keretek között bővíthetik.

25. cikk

Halcsoportosulást előidéző sodródó eszközök (FAD) és ellátóhajók

- (1) Az erszényes kerítőhálós hajók egyszerre legfeljebb 350 aktív, halcsoportosulást előidéző sodródó eszközt telepíthetnek.
- (2) A valamely tagállam lobogója alatt közlekedő ellátóhajók száma az ugyanazon tagállam lobogója alatt közlekedő, legalább két erszényes kerítőhálós hajónként legfeljebb egy lehet. Ez a rendelkezés nem alkalmazandó azokra a tagállamokra, amelyek csak egy ellátóhajót használnak.
- (3) Egy erszényes kerítőhálós hajónt mindenkor legfeljebb egy, ugyanazon tagállam lobogója alatt közlekedő ellátóhajó támogathatja.
- (4) Az Unió nem regisztrálhat új vagy kiegészítő szállítóhajókat az IOTC engedélyezett hajójegyzékében.

26. cikk

Cápák

- (1) Minden halászatban tilos az *Alopiidae* családba tartozó róka-cápák bármelyik fajtát – akár egészben, akár daraboltan – a fedélzeten tartani, átrakni vagy kirakodni.
- (2) Minden halászatban tilos a fehérfoltú cápa (*Carcharhinus longimanus*) egyedeit – akár egészben, akár daraboltan – a fedélzeten tartani, átrakni vagy kirakodni; a tilalom nem vonatkozik a 24 méteres teljes hosszúságot el nem érő olyan hajókra, amelyek kizárólag a lobogójuk szerinti tagállam kizárólagos gazdasági övezetében végeznek halászati műveleteket és fogásaikat csak helyi fogyasztásra szánják.
- (3) Az (1) és (2) bekezdésben említett fajok véletlenül kifogott egyedeit meg kell óvni az esetleges sérülésektől. Ezeket az egyedeket haladéktalanul vissza kell engedni a tengerbe.

5. SZAKASZ

AZ SPRFMO-EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ TERÜLET

27. cikk

Nyílt vízi halászat

- (1) Kizárólag az SPRFMO-egyezmény hatálya alá tartozó területen 2007-ben, 2008-ban vagy 2009-ben aktív nyílt vízi halászati tevékenységet folytató tagállamok halászhatnak nyílt vízi állományokra az adott területen, az II. mellékletben meghatározott teljes kifogható mennyiségekkel összhangban.
- (2) Az (1) bekezdésben említett tagállamoknak a lobogójuk alatt közlekedő, 2019-ben nyílt vízi állományokra halászó hajók bruttó tonnatartalmának teljes szintjét az adott terület vonatkozásában uniós szinten összesen 36 102 BT-re kell korlátozniuk.

- (3) Az II. mellékletben megállapított halászati lehetőségek azzal a feltétellel használhatók fel, hogy a tagállamok legkésőbb a következő hónap ötödik napjáig megküldik a Bizottságnak a hajómegfigyelési rendszerek nyilvántartásait, a havi fogási jelentéseket és – amennyiben rendelkezésre állnak – a be- és kihajózási adatokat azon hajók vonatkozásában, amelyek az SPRFMO-egyezmény hatálya alá tartozó területen aktív halászati tevékenységet folytatnak vagy átrakási műveletekben vesznek részt, azzal a céllal, hogy ezt az információt az SPRFMO titkársággal közöljék.

28. cikk
Fenekhalászat

- (1) A tagállamok az SPRFMO-egyezmény hatálya alá tartozó területen a fenékhalászat során ejtett fogásaikat, illetve alkalmazott erő kifejtésüket 2019-ben a terület azon részeire korlátozzák, ahol a 2002. január 1. és 2006. december 31. közötti időszakban fenékhalászatot végeztek, és tevékenységük intenzitása nem haladhatja meg az említett időszakban ejtett fogások és alkalmazott erő kifejtés éves átlagát. A tagállamok csak akkor léphetik túl a korábbiakban igazoltan halászott mennyiséget, ha az SPRFMO jóváhagyja erre vonatkozó halászati tervüket.
- (2) Azok a tagállamok, amelyek hajói a 2002. január 1. és 2006. december 31. közötti időszakra vonatkozóan nem tudják igazolni az SPRFMO-egyezmény hatálya alá tartozó területen végzett fenékhalászati tevékenységüket, nem halászhatnak, hacsak az SPRFMO az említett igazolás megléte nélkül is jóvá nem hagyja e tagállamok halászati tervét.

29. cikk
Felderítő halászat

- (1) 2020-ban a tagállamok a SPRFMO-egyezmény hatálya alá tartozó területen csak akkor vehetnek részt az atlanti jégahalak (*Dissostichus* spp.) horogsoros felderítő halászatában, ha a Dél-csendes-óceáni Regionális Halászati Gazdálkodási Szervezet (SPRFMO) jóváhagyta az ilyen halászatra irányuló – halászati műveleti tervet és az adatgyűjtési terv végrehajtására vonatkozó kötelezettségvállalást is tartalmazó – kérelmüket.
- (2) Felderítő halászat kizárólag a SPRFMO által meghatározott kutatási területeken folytatható. Tilos a halászat 750 méternél kisebb, valamint 2 000 méternél nagyobb mélységben.
- (3) A TAC értékét az II. melléklet határozza meg. Kutatási területenként kizárólag egy, legfeljebb 21 összefüggő napból álló halászati út engedélyezhető, amelynek során legfeljebb 20, egyenként maximum 5 000 horgot tartalmazó halászeszköz használható. A halászatot a teljes kifogható mennyiség elérésekor vagy 100 felszerelés kivetése és fedélzetre való felhúzása után kell befejezni, attól függően, hogy melyik a korábbi időpont.

6. SZAKASZ

AZ IATTC-EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ TERÜLET

30. cikk

Erszényes kerítőhálós halászat

- (1) A sárgaúszójú tonhal (*Thunnus albacares*), a nagyszemű tonhal (*Thunnus obesus*) és a bonító (*Katsuwonus pelamis*) erszényes kerítőhálós hajóval folytatott halászata tilos:
- a) 2019. július 29-én 0.00-tól 2019. október 8-án 24.00-ig vagy 2019. november 9-én 0.00-tól 2020. január 19-én 24.00-ig a következő vonalak által határolt területen:
 - az amerikai kontinens csendes-óceáni partvonala,
 - ny. h. 150°,
 - é. sz. 40°,
 - d. sz. 40°,
 - b) 2019. október 9-én 0.00-tól 2019. november 8-án 24.00-ig a következő vonalak által határolt területen:
 - ny. h. 96°,
 - ny. h. 110°,
 - é. sz. 4°,
 - d. sz. 3°.
- (2) Az érintett tagállamok az (1) bekezdésben említett halászati tilalomra kiválasztott időszakról minden egyes hajójuk vonatkozásában 2019. április 1-je előtt értesítik a Bizottságot. A kiválasztott időszakban az érintett tagállamok összes erszényes kerítőhálós hajója beszünteti az erszényes kerítőhálós halászatot az (1) bekezdésben meghatározott területeken.
- (3) Az IATTC-egyezmény hatálya alá tartozó területen tonhalhalászatot folytató erszényes kerítőhálós hajóknak a fedélzetükön kell tartaniuk, majd ezt követően ki kell rakodniuk vagy át kell rakniuk az összes kifogott sárgaúszójú tonhalat, nagyszemű tonhalat és bonítót.
- (4) A (3) bekezdés nem alkalmazandó az alábbi esetekben:
- a) a hal – a méretével össze nem függő okok miatt – emberi fogyasztásra alkalmatlannak minősül; vagy
 - b) a hajóút utolsó szakaszában már nincs elegendő élőhalttartálytér az adott fogásból származó összes tonhal elhelyezésére.

31. cikk

Halcsoportosulást előidéző sodródó eszközök (FAD)

- (1) Az IATTC-egyezmény hatálya alá tartozó területen az erszényes kerítőhálós hajók semmikor sem rendelkezhetnek 450-nél több aktív, halcsoportosulást előidéző eszközzel. Egy halcsoportosulást előidéző eszköz akkor tekinthető aktívnek, ha már a tengerben található, megkezdte a tartózkodási helyére vonatkozó adatok továbbítását, és helyzetét nyomon követi a hajó, annak tulajdonosa vagy üzemeltetője. A halcsoportosulást előidéző eszközök csak az erszényes kerítőhálós hajók fedélzetén aktiválhatók.
- (2) Az erszényes kerítőhálós hajók nem telepíthetnek halcsoportosulást előidéző eszközt a 30. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett, tilalomra kiválasztott időszak kezdete előtti 15 napos időszakban, valamint a szóban forgó 15 napos időszak alatt kötelesek begyűjteni minden olyan, halcsoportosulást előidéző eszközt, amelyet azt megelőzően telepítettek.
- (3) A tagállamok az IATTC előírásainak megfelelően havonta megküldik a Bizottságnak az egyes aktív, halcsoportosulást előidéző eszközökre vonatkozó napi szintű információkat. A jelentéseket legalább 60, de legfeljebb 75 nap elteltével kell megküldeni. A Bizottság ezeket az információkat haladéktalanul továbbítja az IATTC titkárságának.

32. cikk

A nagyszemű tonhal horogsoros halászatára vonatkozó fogási korlátok

Az egyes tagállamok horogsoros hajói által az IATTC-egyezmény hatálya alá tartozó területen ejtett összes éves nagyszeműtonhal-fogás mennyiségét az IL. melléklet határozza meg.

33. cikk

A fehérfoltú cápa halászatára vonatkozó tilalom

- (1) Az IATTC-egyezmény hatálya alá tartozó területen tilos a fehérfoltú cápa (*Carcharhinus longimanus*) halászata, továbbá az e területen kifogott fehérfoltú cápát tilos – akár egészben, akár daraboltan – a fedélzetén tartani, átrakni, raktározni, eladásra felkínálni, eladni vagy kirakodni.
- (2) Az (1) bekezdésben említett faj véletlenül kifogott egyedeit meg kell óvni az esetleges sérülésektől. Az egyedeket a hajó üzemeltetőjének haladéktalanul vissza kell engednie a tengerbe.
- (3) A hajó üzemeltetője köteles:
 - a) rögzíteni a visszaengedések számát, megjelölve az egyedek állapotát (élő vagy elpusztult);
 - b) bejelenteni az a) pontban meghatározott információkat az állampolgársága szerinti tagállamnak. Az előző évben gyűjtött információkat a tagállamok január 31-ig megküldik a Bizottságnak.

34. cikk

Az ördögrájafélék halászatának tilalma

Uniós halászhajók számára az IATTC-egyezmény hatálya alá tartozó területen tilos az ördögrájafélékre (a *Manta* és *Mobula* nemeket is magában foglaló *Mobulidae* család) halászni, valamint azokat – akár egészben, akár daraboltan – a fedélzeten tartani, átrakni, kirakodni, raktározni, eladásra felkínálni vagy eladni. Amennyiben az uniós halászhajók ördögrájafélék kifogását észlelik, azokat haladéktalanul – lehetőség szerint élve és sértetlenül – vissza kell engedniük a tengerbe.

7. SZAKASZ

A SEAFO-EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ TERÜLET

35. cikk

A mélytengeri cápák halászatára vonatkozó tilalom

A SEAFO-egyezmény hatálya alá tartozó területen tilos az alábbi mélytengeri cápák célzott halászata:

- fantomcápa (*Apristurus manis*),
- halvány sima lámpáscápa (*Etmopterus bigelowi*),
- rövidfarkú lámpáscápa (*Etmopterus brachyurus*),
- nagy lámpáscápa (*Etmopterus princeps*),
- sima lámpáscápa (*Etmopterus pusillus*),
- valódirája-félék (*Rajidae*),
- bársonyos tüskéscápa (*Scymnodon squamulosus*),
- a cápaalakúak (*Selachimorpha*) főrendjébe tartozó mélytengeri cápafajok,
- tüskéscápa (*Squalus acanthias*).

8. SZAKASZ

A WCPFC-EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ TERÜLET

36. cikk

A nagyszemű tonhalra, a sárgaúszójú tonhalra, a bonitóra és a Csendes-óceán déli részén élő germonra irányuló halászat feltételei

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a WCPFC-egyezmény hatálya alá tartozó terület nyílt tengeri, az é. sz. 20° és a d. sz. 20° közé eső részén a nagyszemű tonhalra (*Thunnus obesus*), a sárgaúszójú tonhalra (*Thunnus albacares*) és a bonitóra (*Katsuwonus pelamis*) erszényes kerítőhálóval halászó hajók számára kiosztott halászati napok száma összesen ne haladja meg a 403 napot.
- (2) Az uniós halászhajók nem halászhatnak a Csendes-óceán déli részén élő germonra (*Thunnus alalunga*) a WCPFC-egyezmény hatálya alá tartozó területnek a d. sz. 20°-tól délre eső részén.

37. cikk

A halcsoporthalászat előidéző eszközökkel folytatott halászat szabályozása

- (1) A WCPFC-egyezmény hatálya alá tartozó területnek az é. sz. 20° és a d. sz. 20° közötti részén 2019. július 1-jén 0.00-tól 2019. szeptember 30-án 24.00-ig az erszénes kerítőháló hajók nem telepíthetnek, alkalmazhatnak vagy rögzíthetnek halcsoporthalászat előidéző eszközöket.
- (2) Az (1) bekezdésben megállapított tilalom mellett a WCPFC-egyezmény hatálya alá tartozó terület nyílt tengeri övezeteinek az é. sz. 20° és a d. sz. 20° közötti részén további két hónapig tilos lesz a halcsoporthalászat előidéző eszközök rögzítése: vagy 2019. április 1-jén 0.00-tól 2019. május 31-én 24.00-ig, vagy pedig 2019. november 1-jén 0.00-tól 2019. december 31-én 24.00-ig. A kiválasztott további két hónapos időszakról 2019. január 31. előtt értesíteni kell a Bizottságot.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy minden egyes tengerre bocsátott erszénes kerítőháló hajója halcsoporthalászat előidéző eszközként bármely időpontban legfeljebb 350 aktivált eszközökkel felszerelt bóját tartanak telepítve. A bóját kizárólag a hajó fedélzetén szabad aktiválni.
- (4) A WCPFC-egyezmény hatálya alá tartozó területnek az (1) bekezdésben említett részén halászó erszénes kerítőháló hajóknak a fedélzetükön kell tartaniuk, ki kell rakodniuk vagy át kell rakniuk minden kifogott nagyszemű tonhalat, sárgaúszójú tonhalat és bonitót.
- (5) A (4) bekezdés nem alkalmazandó az alábbi esetekben:
 - a) a hajóút utolsó szakaszában, ha nincs elegendő élőhaltartálytér valamennyi hal elhelyezésére;
 - b) a hal – a méretével össze nem függő okok miatt – emberi fogyasztásra alkalmatlan; vagy
 - c) ha a fagyasztóberendezés súlyosan meghibásodik.

38. cikk

A kardhal halászatára engedéllyel rendelkező uniós halászhajók számának korlátozása

A WCPFC-egyezmény hatálya alá tartozó területnek a d. sz. 20°-tól délre eső részén a kardhal (*Xiphias gladius*) halászatára engedéllyel rendelkező uniós halászhajók maximális számát a VII. melléklet határozza meg.

39. cikk

A kardhal horogsoros halászatára vonatkozó fogási korlátok a d. sz. 20°

A tagállamok biztosítják, hogy a d. sz. 20°-tól délre horogsoros halászhajókkal kifogott kardhalak (*Xiphias gladius*) mennyisége ne haladja meg az IH. mellékletben megállapított határértéket. A tagállamok továbbá gondoskodnak róla, hogy ennek az intézkedésnek az eredményeként a kardhalra vonatkozó halászati erő kifejtés ne tolódjon el a d. sz. 20°-tól északra található területek irányába.

40. cikk

A selyemcápa és a fehérfoltú cápa halászatára vonatkozó tilalom

- (1) A WCPFC-egyezmény hatálya alá tartozó területen tilos – akár egészben, akár daraboltan – a fedélzeten tartani, átrakni, tárolni vagy kirakodni a következő fajok egyedeit:
 - a) selyemcápa (*Carcharhinus falciformis*);
 - b) fehérfoltú cápa (*Carcharhinus longimanus*).
- (2) Az (1) bekezdésben említett fajok véletlenül fogott egyedeit meg kell óvni az esetleges sérülésektől. Ezeket az egyedeket haladéktalanul vissza kell engedni a tengerbe.

41. cikk

Az IATTC és a WCPFC illetékességi területének közös része

- (1) A 4. cikk u) pontjában meghatározott, az IATTC és a WCPFC illetékességi területének közös részén folytatott halászat során a kizárólag a WCPFC nyilvántartásában szereplő hajók kötelesek alkalmazni az ebben a szakaszban előírt intézkedéseket.
- (2) A 4. cikk u) pontjában meghatározott, az IATTC és a WCPFC illetékességi területének közös részén folytatott halászat során a mind a WCPFC nyilvántartásában, mind az IATTC nyilvántartásában szereplő hajók, valamint a kizárólag az IATTC nyilvántartásában szereplő hajók kötelesek alkalmazni a 30. cikk (1) bekezdésének a) pontjában, (2), (3) és (4) bekezdésében, valamint a 31., 32. és 33. cikkben előírt intézkedéseket.

9. SZAKASZ BERING-TENGER

42. cikk

Halászati tilalom a Bering-tenger nyílt tengeri részén

A Bering-tenger nyílt tengeri részén tilos a sávós tőkehal (*Theragra chalcogramma*) halászata.

10. SZAKASZ SIOFA

43. cikk

Ideiglenes fenékhálászati intézkedések

- (1) Azok a tagállamok, amelyek hajói 2016-ig egy adott évben több mint 40 napot halásztak a SIOFA-megállapodás hatálya alá tartozó területen, gondoskodnak arról, hogy a lobogójuk alatt közlekedő halászhajók fenékhálászati erő kifejlesztését és/vagy fogásaikat az átlagos éves szintre korlátozzák, valamint hogy a halászati tevékenységekre az e tagállamok által a SIOFA részére benyújtott hatásvizsgálat keretében értékelt területen kerüljön sor.
- (2) Azok a tagállamok, amelyek hajói 2016-ig egyetlen évben sem halásztak 40 napnál hosszabb ideig a SIOFA-megállapodás hatálya alá tartozó területen, gondoskodnak arról, hogy a lobogójuk alatt közlekedő hajók a fenékhálászati erő kifejlesztését

és/vagy a fogásaikat, illetve térbeli eloszlásukat a halászati nyilvántartásuknak megfelelően korlátozzák.

III. CÍM

HARMADIK ORSZÁGBELI HAJÓK HALÁSZATI LEHETŐSÉGEI UNIÓS VIZEKEN

44. cikk

A Norvégia lobogója alatt közlekedő halászhajók és a Feröer szigeteken lajstromozott halászhajók

A Norvégia lobogója alatt közlekedő halászhajók és a Feröer szigeteken lajstromozott halászhajók számára az e rendelet I. mellékletében meghatározott teljes kifogható mennyiségek keretein belül és az e rendeletben és az (EU) 2017/2403 rendelet III. címében előírt feltételek betartása esetén engedélyezett az uniós vizeken folytatott halászat.

45. cikk

A Venezuela lobogója alatt közlekedő halászhajók

A Venezuela lobogója alatt közlekedő halászhajók számára az e rendeletben és az (EU) 2017/2403 rendelet III. címében előírt feltételek betartása esetén engedélyezett az uniós vizeken folytatott halászat.

46. cikk

Halászati engedélyek

Az uniós vizeken halászó harmadik országbeli hajók rendelkezésére álló halászati engedélyek maximális számát a VIII. melléklet határozza meg.

47. cikk

A fogások és járulékos fogások kirakodásának feltételei

A 46. cikkben meghatározott engedélyek alapján halászó harmadik országbeli hajók fogásaira és járulékos fogásaira a 7. cikkben meghatározott feltételek alkalmazandók.

48. cikk

Halászati tilalmi időszakok

Az ICES 4 alterület uniós vizei tekintetében a homoki angolnák halászatára és a kapcsolódó járulékos fogások ejtésére engedéllyel rendelkező harmadik országbeli hajók számára 2019. január 1. és március 31. között, valamint 2019. augusztus 1. és december 31. között tilos a homoki angolnák 16 mm-nél kisebb szembőségű fenékvonóhálójával, kerítőhálójával vagy hasonló vontatott halászeszközzel folytatott halászata a szóban forgó területen.

49. cikk

Tiltott fajok

(1) Az uniós vizeken való tartózkodások során a harmadik országbeli hajók számára tilos a következő fajok halászata, fedélzeten tartása, átrakása és kirakodása:

- a) csillagrája (*Amblyraja radiata*) az ICES 2a, 3a és 7d körzet, valamint az ICES 4 alterület uniós vizein;

- b) a sima rája (*Dipturus batis*) mindkét faja (vö. *Dipturus flossada* és vö. *Dipturus intermedia*) az ICES 2a körzet, valamint az ICES 3, 4, 6, 7, 8, 9 és 10 terület uniós vizein;
 - c) közönséges kutyacápa (*Galeorhinus galeus*) horogsorral halászva az ICES 2a körzet, valamint az ICES 1, 4, 5, 6, 7, 8, 12 és 14 terület uniós vizein;
 - d) búvárcápa (*Dalatias licha*), madárcsőrű tuskéscápa (*Deania calcea*), érdes tuskéscápa (*Centrophorus squamosus*), nagy lámpáscápa (*Etmopterus princeps*) és portugál cápa (*Centroscymnus coelolepis*) az ICES 2a körzet, valamint az ICES 1, 4 és 14 terület uniós vizein;
 - e) heringcápa (*Lamna nasus*) az uniós vizeken;
 - f) tüskés rája (*Raja clavata*) az ICES 3a körzet uniós vizein;
 - g) cifra rája (*Raja undulata*) az ICES 6, 9 és 10 terület uniós vizein;
 - h) közönséges hegedűrája (*Rhinobatos rhinobatos*) a Földközi-tengeren;
 - i) cetccápa (*Rhincodon typus*) valamennyi vízterületen;
 - j) tuskéscápa (*Squalus acanthias*) az ICES 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 és 10 terület uniós vizein.
- (2) Az (1) bekezdésben említett faj véletlenül kifogott egyedeit meg kell óvni az esetleges sérülésektől. Ezeket az egyedeket haladéktalanul vissza kell engedni a tengerbe.

IV. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

50. cikk

Bizottsági eljárás

- (1) A Bizottságot az 1380/2013/EU rendelet által létrehozott Halászati és Akvakultúraágazati Bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

51. cikk

Átmeneti rendelkezés

A 10. cikk, a 12. cikk (2) bekezdése, a 14. cikk, a 20. cikk, a 21. cikk, a 26. cikk, a 33. cikk, a 34. cikk, a 35. cikk, a 40. cikk, a 42. cikk és a 49. cikk 2021-ben továbbra is értelemszerűen alkalmazandó a halászati lehetőségeket 2021-re meghatározó rendelet hatálybalépéséig.

52. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2020. január 1-jétől kell alkalmazni.

A 9. cikk azonban 2020. február 1-jétől alkalmazandó. A CCAMLR-egyezmény hatálya alá tartozó terület tekintetében bizonyos állományokra vonatkozóan a 21., 22. és 23. cikkben, valamint az IE. és az V. mellékletben megállapított, halászati lehetőségekre vonatkozó rendelkezéseket 2019. december 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*a Tanács részéről
az elnök*